

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 จะเสนอตามลำดับขั้นดังนี้

1. ลักษณะของคะแนนจากแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมรรถง (Items)
3. ผลการวิเคราะห์หัตว์เลือก (Options)
4. ความเที่ยงและความตรงของแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 และแบบสอบถามย่อย 3 ฉบับ
5. ผลการวิเคราะห์หัตว์ประกอบ

เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติ และอักษรย่อซึ่งมีความหมายต่าง ๆ กันดังนี้

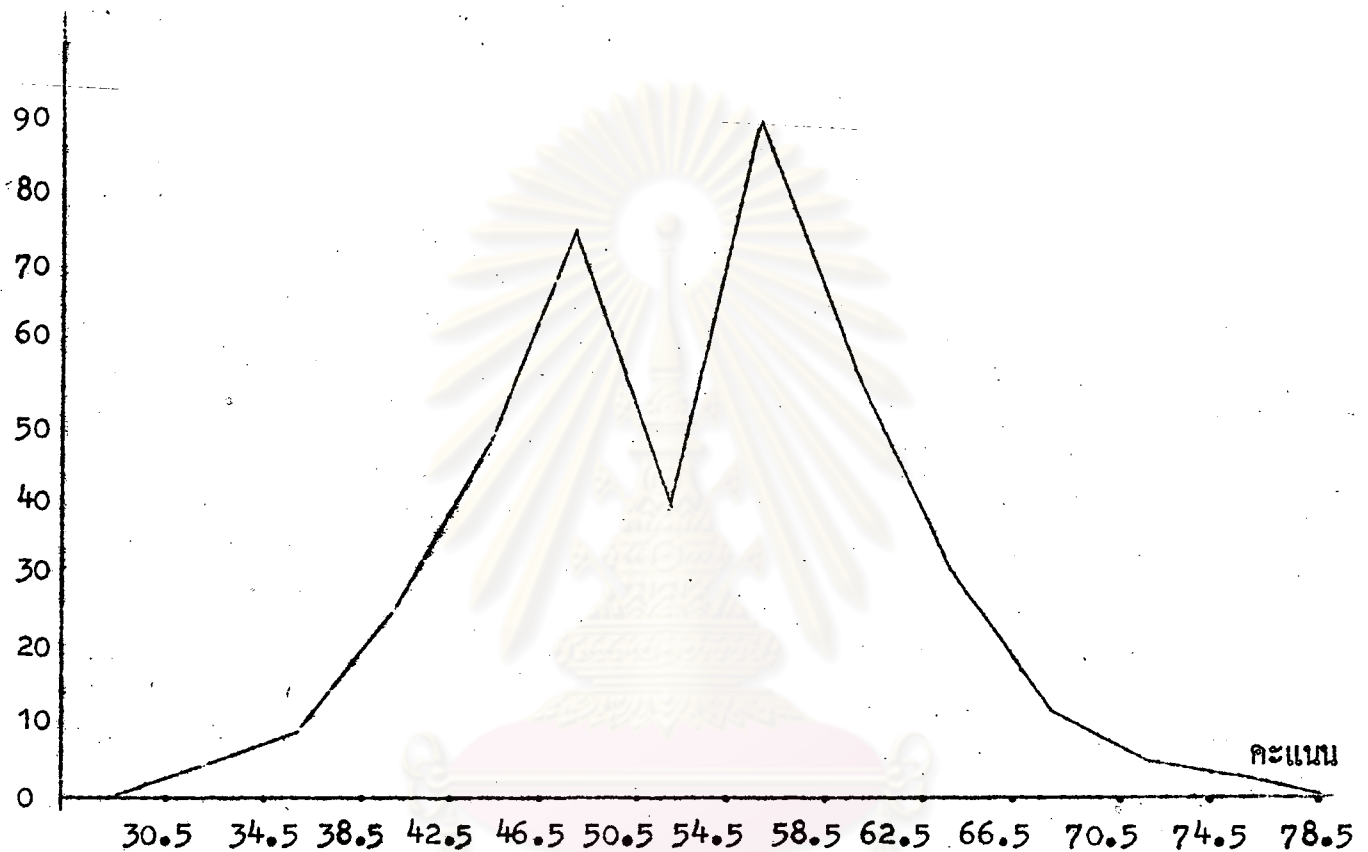
- P_H หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบแต่ละข้อในกลุ่มสูง
- P_L หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบแต่ละข้อในกลุ่มต่ำ
- p หมายถึง ความยากของข้อกระทงแต่ละข้อในแบบสอบถาม
- r หมายถึง อำนาจจำแนกของข้อกระทงแต่ละข้อในแบบสอบถาม
- SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

1. ลักษณะของคะแนนจากแบบสอบถาม

ลักษณะการแจกแจงความถี่ของคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม และแบบสอบถามย่อย 3 ฉบับ ได้แสดงโดยแผนภูมิรูปหลายเหลี่ยมแห่งความถี่ (Polygon Frequency) ดังแผนภาพที่ 1 ถึง 4 ตามลำดับ

แผนภาพที่ 1 การแจกแจงความถี่ของคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม
ฟอร์ม 2517

จำนวนคน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนข้อ 90 ข้อ

คะแนนเต็ม 90 คะแนน

พิสัย 45 คะแนน

ค่ามัธยิมเลขคณิต 53.23 คะแนน

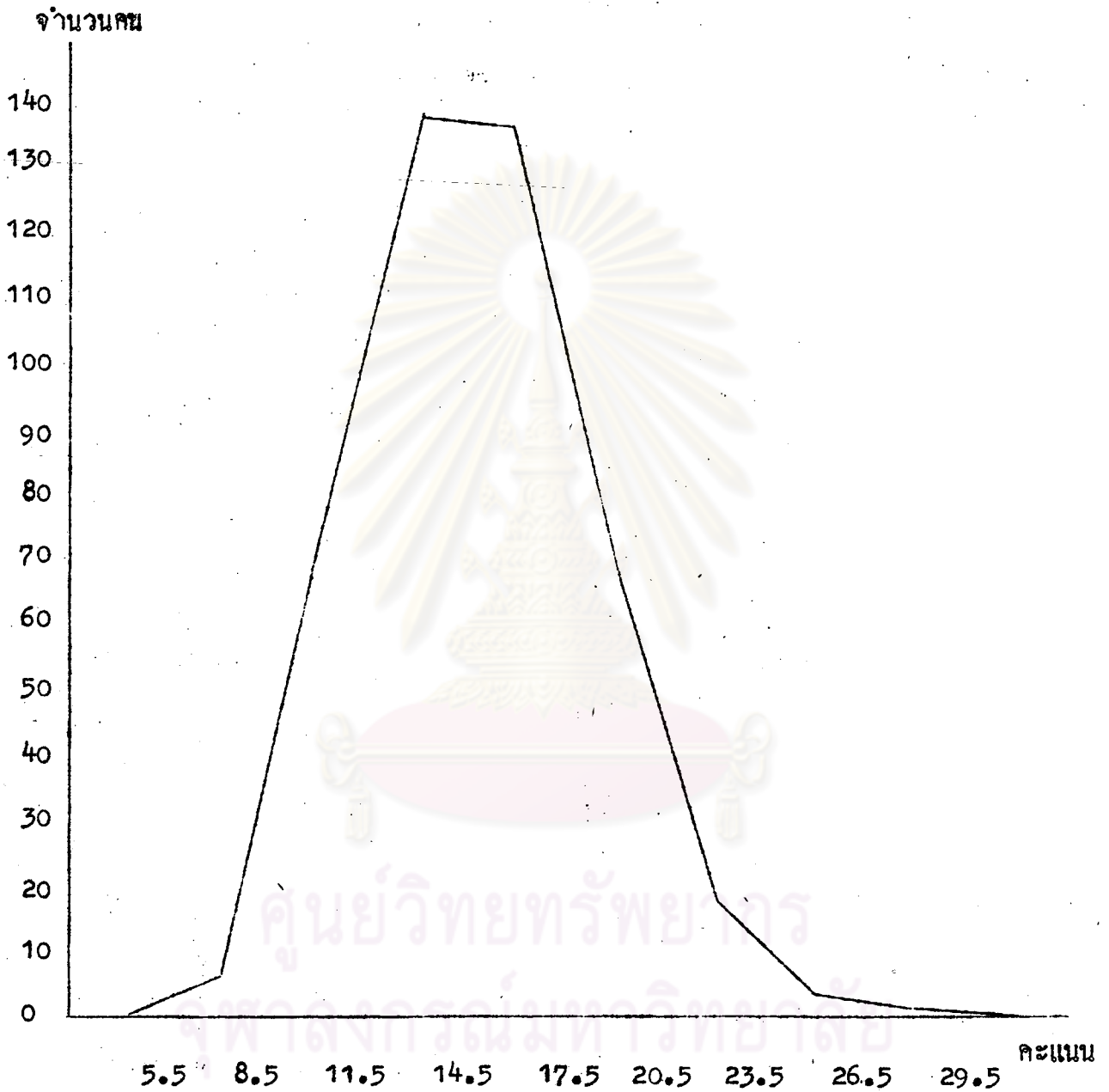
จำนวนคน 439 คน

คะแนนสูงสุด 76 คะแนน คะแนนต่ำสุด 31 คะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.81

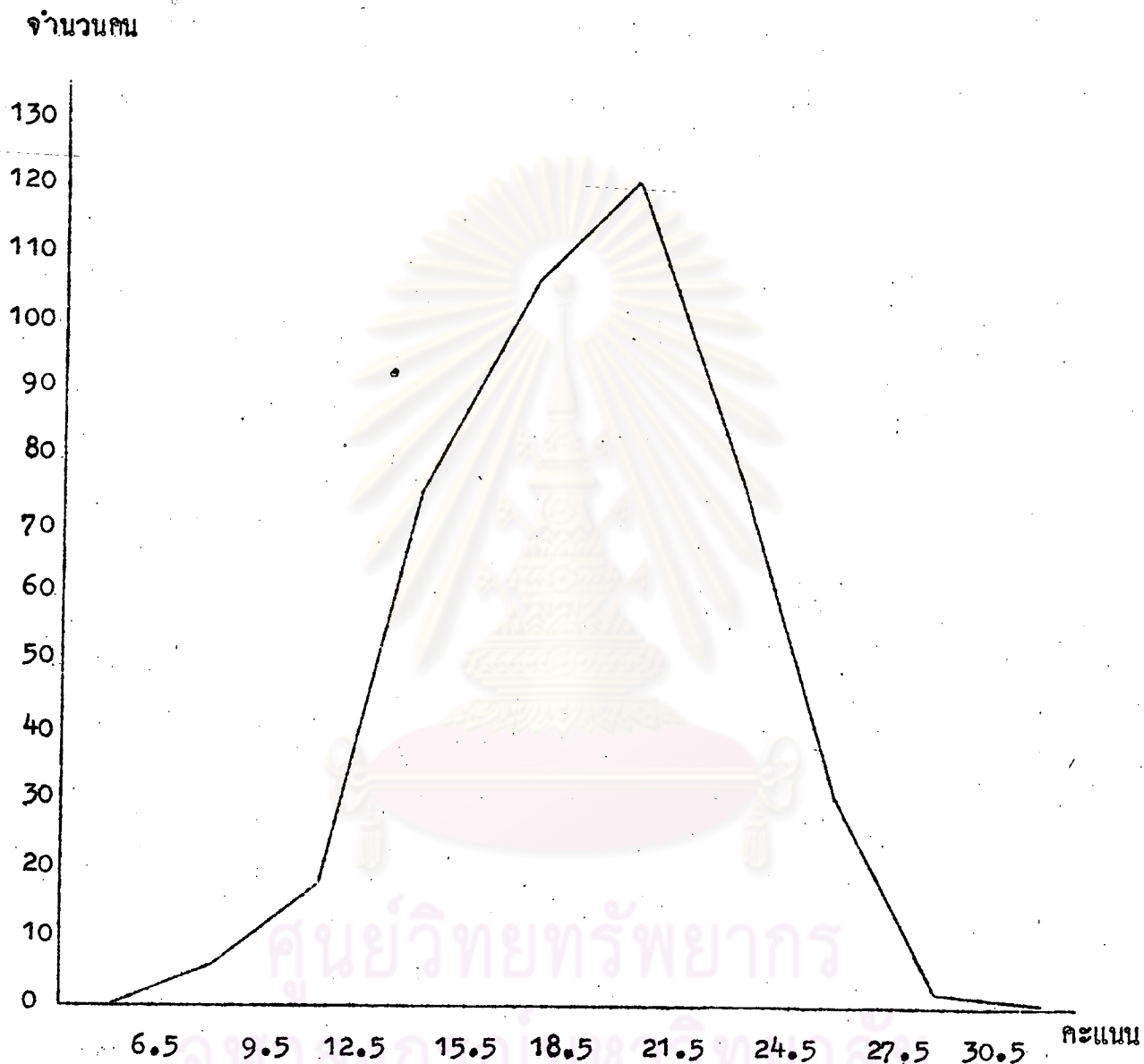
มัชยฐาน 53.50 คะแนน

แผนภาพที่ 2 การแจกแจงความถี่ของคะแนนจากแบบสอบถามย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์

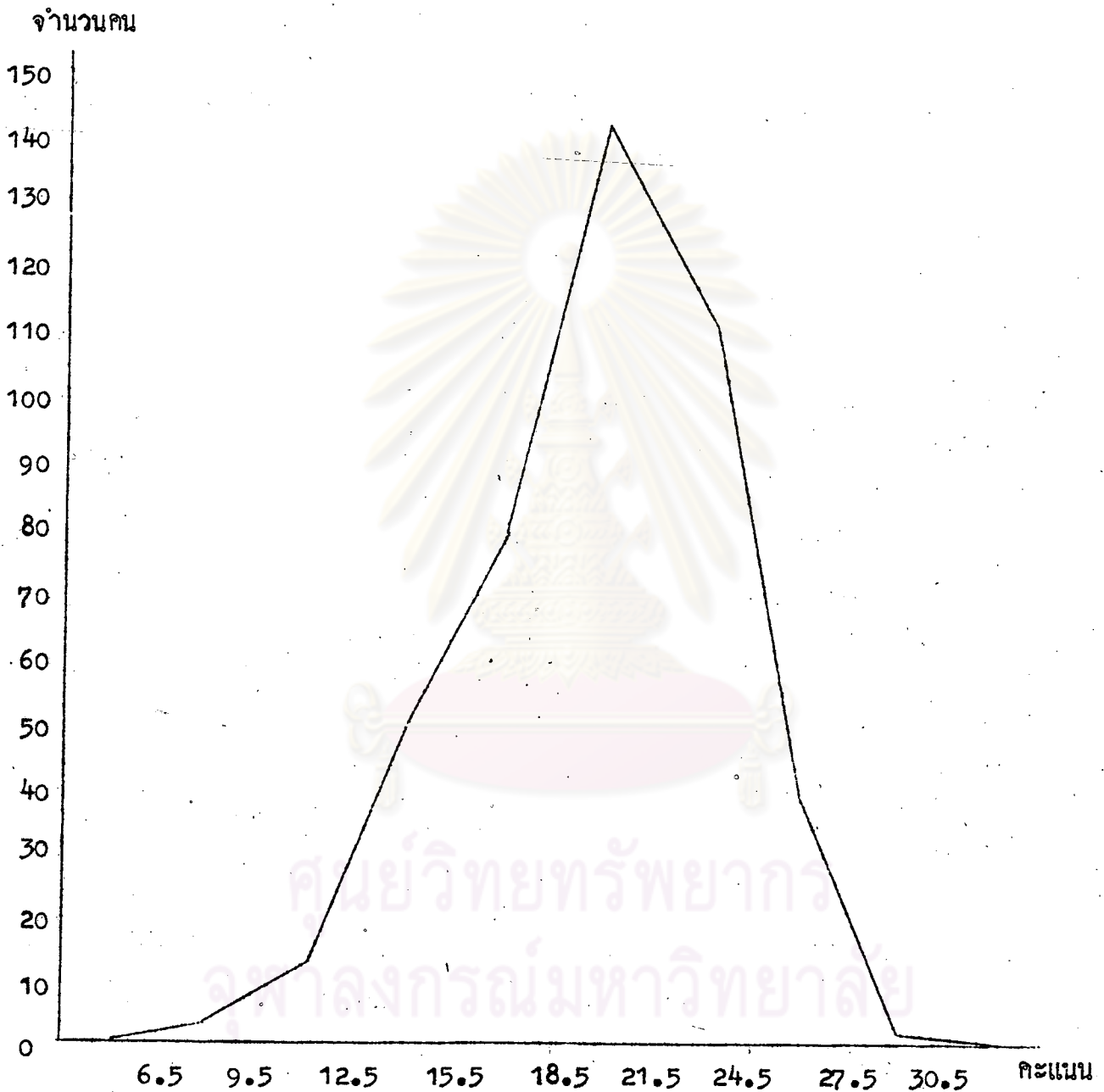
จำนวนข้อ	30 ข้อ	จำนวนคน	439 คน
คะแนนเต็ม	30 คะแนน	คะแนนสูงสุด	28 คะแนน
พิสัย	22 คะแนน	คะแนนต่ำสุด	6 คะแนน
ค่ามัธยิมเลขคณิต	14.81 คะแนน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.37
		มัธยฐาน	16 คะแนน

แผนภาพที่ 3 การแจกแจงความถี่ของคะแนนจากแบบสอบถามเกี่ยวกับเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์

จำนวนข้อ	30 ข้อ	จำนวนคน	439 คน
คะแนนเต็ม	30 คะแนน	คะแนนสูงสุด	28 คะแนน
พิสัย	21 คะแนน	คะแนนต่ำสุด	7 คะแนน
ค่ามัธยิมเลขคณิต	18.66 คะแนน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.91
		มัชฐาน	18 คะแนน

แผนภาพที่ 4 การแจกแจงความถี่ของคะแนนจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความ
สัมพันธ์ด้านรูปร่าง

จำนวนขอ 30 ขอ

จำนวนคน 439 คน

คะแนนเต็ม 30 คะแนน

คะแนนสูงสุด 29 คะแนน คะแนนต่ำสุด 7 คะแนน

พิสัย 22 คะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.69

ค่ามัธยฐานเลขคณิต 19.72 คะแนน

มัชยฐาน 20 คะแนน

จากแผนภาพที่ 1 ถึง 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. การกระจายของคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรมเป็นลักษณะรูประฆังคู่ (Bimodal) ซึ่งอาจจะพบในคะแนนชุดที่เป็นคะแนนผสมซึ่งวัดในเรื่องที่ต่างกัน (Non-homogeneous data) ของคะแนนสองชุดขึ้นไป¹

2. การกระจายของคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ใกล้เคียงการแจกแจงปกติ (Normal-Distribution) แสดงว่า ผู้สอบส่วนใหญ่ได้คะแนนในระดับปานกลาง และจำนวนผู้สอบได้คะแนนสูงและคะแนนต่ำอย่างใกล้เคียงกัน

3. ข้อสอบของแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ค่อนข้างง่ายสำหรับผู้สอบ เพราะการกระจายของคะแนนจากแบบสอบถามมีลักษณะเบ้ทางซ้าย

4. ข้อสอบของแบบสอบถามความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่างค่อนข้างง่ายสำหรับผู้สอบ เพราะการกระจายของคะแนนจากแบบสอบถามมีลักษณะเบ้ทางซ้าย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อกระทง (Items)

ในการวิเคราะห์ข้อกระทงจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม ได้ใช้เทคนิค 27% แบ่งกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 439 คน

เกณฑ์ในการเลือกข้อกระทงเพื่อใช้ในการสอบคัดเลือก พิจารณาจากค่าความยากและอำนาจจำแนก คือ ค่าความยากระหว่าง .100 ถึง .800 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .200 ขึ้นไป ซึ่งค่าความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบจากแบบสอบถามย้อยทั้ง 3 ฉบับ แสดงไว้ในตารางที่ 1 ถึง 3 ตามลำดับ และการกระจายของข้อสอบตามเกณฑ์ความยากและอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละฉบับได้แสดงในแผนภาพที่ 5 ถึง 7 ตามลำดับ

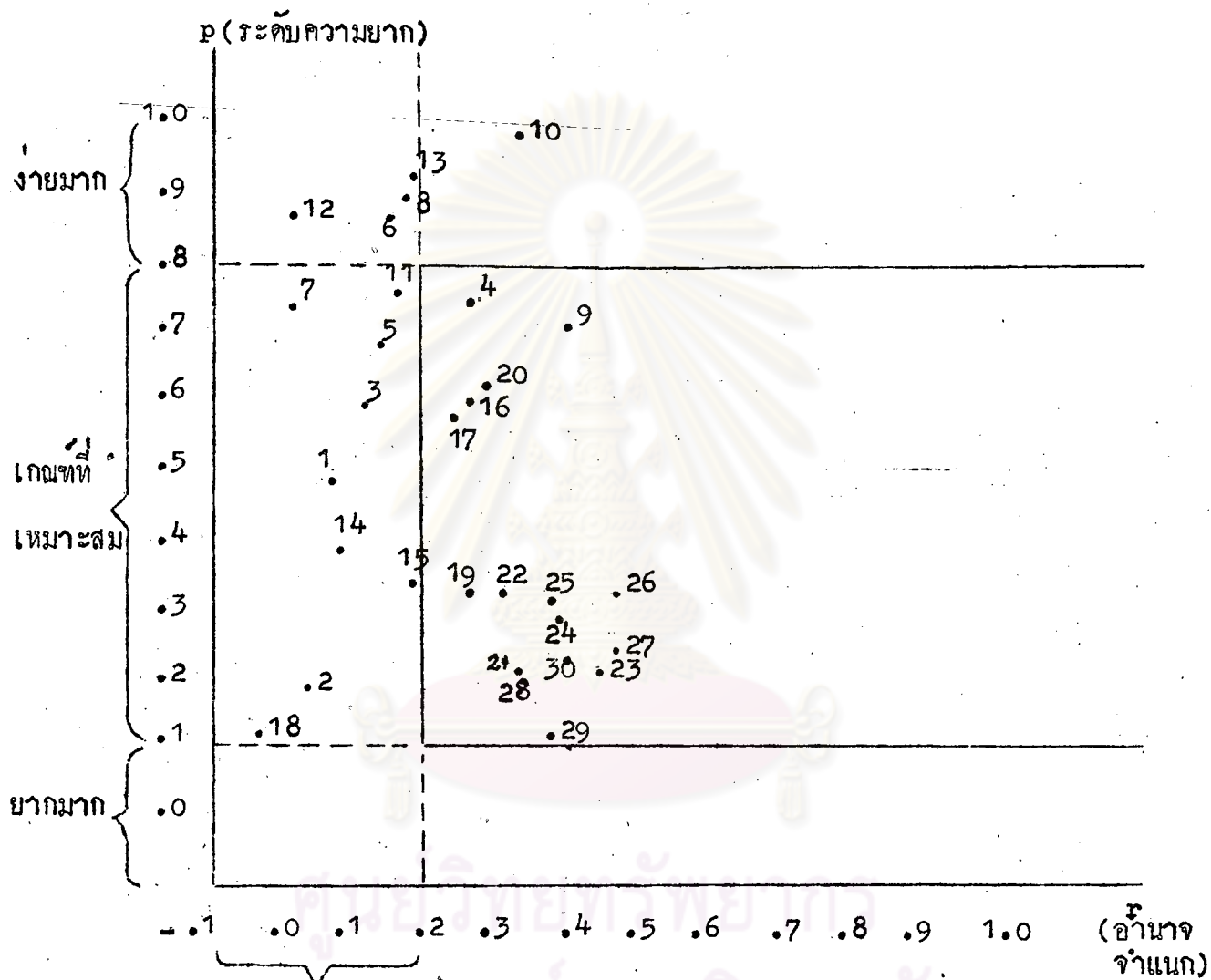
¹Frederick E. Croxton, and Dudley J. Cowden, Applied General Statistics (New Delhi: Prentice-Hall of India Ltd., 1964), p. 191.

ตารางที่ 1 ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบถามความถนัดเชิง
คณิตศาสตร์

ข้อที่	P_H	P_L	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	.500	.424	.490	.079
2	.186	.169	.185	.023
3	.669	.559	.581	.124
4	.856	.644	.752	.266
5	.771	.661	.683	.141
6	.915	.839	.870	.154
7	.754	.737	.738	.001
8	.958	.864	.895	.170
9	.898	.559	.713	.402
10	.992	.958	.984	.337
11	.814	.712	.765	.172
12	.881	.856	.872	.011
13	.966	.907	.927	.199
14	.441	.373	.380	.083
15	.415	.237	.333	.195
16	.763	.525	.606	.261
17	.737	.466	.588	.241
18	.110	.102	.121	-0.042
19	.475	.178	.321	.261
20	.695	.415	.620	.283
21	.390	.102	.214	.348
22	.446	.169	.326	.319
23	.424	.076	.210	.445
24	.449	.136	.285	.391
25	.466	.144	.303	.378
26	.551	.102	.321	.475
27	.449	.085	.237	.462
28	.254	.059	.173	.336
29	.229	.025	.116	.374
30	.373	.068	.228	.396

แผนภาพที่ 5 ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบถามนักเชิง
คณิตศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 1 และแผนภาพที่ 5 สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ มีความยาก อยู่ระหว่าง .116 ถึง .984 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.042 ถึง .475
2. ข้อสอบที่ควรจะแก้ไขรวมทั้งสิ้น 14 ข้อ เป็นข้อสอบที่อยู่นอกเกณฑ์ความยาก และอำนาจจำแนกที่เหมาะสม 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 18 และมีอยู่ 1 ข้อที่ย่ำแย่ คือความยากสูงกว่า .800 แต่อำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ คือสูงกว่า .200 ได้แก่ข้อ 10
3. ข้อสอบที่มีความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่เหมาะสม คือความยาก ระหว่าง .100 ถึง .800 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .200 ขึ้นไปมีอยู่ 16 ข้อ ได้แก่ข้อ 4, 9, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 ซึ่งจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตัวประกอบต่อไป
4. ข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ทั้ง 30 ข้อ มีอำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ จึงควรจะได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้มีอำนาจจำแนกสูงขึ้น คือสูงกว่า .500 เพื่อจะได้ข้อสอบคัดเลือกที่ดีต่อไป

ตารางที่ 2 ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบความถนัดเชิง
เหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์

ข้อที่	P_H	P_L	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	.203	.254	.248	-0.045
2	.814	.644	.729	.236
3	.771	.483	.642	.324
4	.932	.797	.866	.255
5	.831	.636	.699	.258
6	.644	.424	.535	.236
7	.780	.669	.713	.140
8	.856	.593	.752	.310
9	.907	.737	.809	.199

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	P_H	P_L	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)
10	.907	.864	.847	.080
11	.881	.754	.815	.191
12	.602	.390	.499	.225
13	.576	.314	.483	.221
14	.754	.669	.736	.111
15	.932	.771	.838	.239
16	.144	.093	.116	.198
17	.771	.653	.718	.164
18	.975	.915	.950	.308
19	.729	.508	.620	.242
20	.805	.568	.688	.271
21	.847	.610	.754	.291
22	.814	.424	.651	.434
23	.771	.483	.620	.308
24	.678	.254	.492	.432
25	.915	.415	.695	.575
26	.746	.153	.465	.582
27	.797	.237	.554	.535
28	.432	.127	.285	.332
29	.593	.161	.394	.410
30	.661	.220	.453	.425

จากตารางที่ 2 และแผนภาพที่ 6 สรุปผลได้ดังนี้

- ข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ มีความยากอยู่ระหว่าง .116 ถึง .950 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.045 ถึง .582
- ข้อสอบที่ควรจะแก้ไขรวมทั้งสิ้น 11 ข้อ เป็นข้อสอบที่อยู่นอกเกณฑ์ความยากและอำนาจจำแนกที่เหมาะสม จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 7, 9, 10, 11, 14, 16, 17

และมีอยู่ 3 ข้อที่มีความยากสูงกว่า .800 และอำนาจจำแนกสูงกว่า .200 ซึ่งนับว่าเป็นข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมแม้จะง่ายมาก ได้แก่ข้อ 4, 15, 18

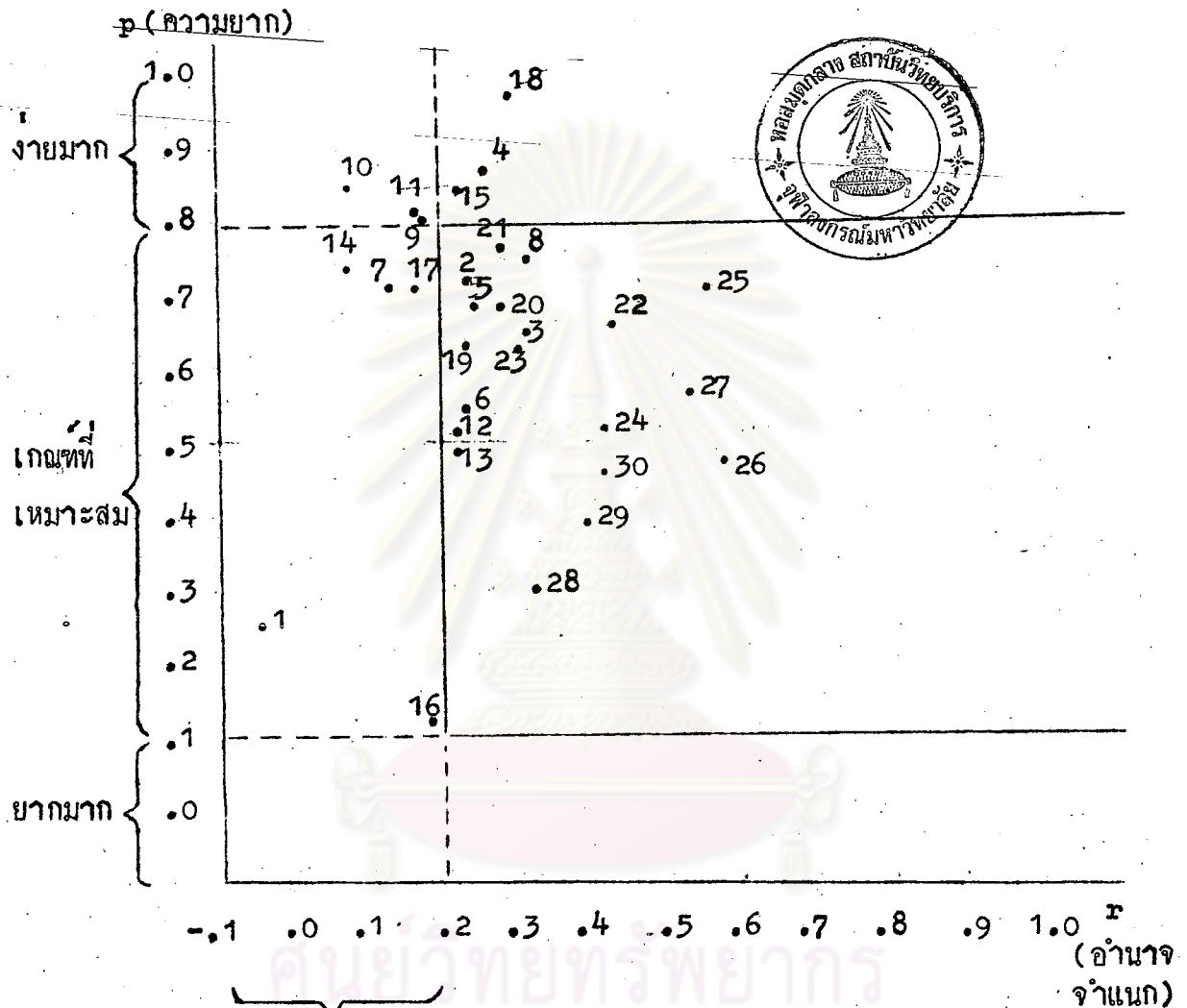
3. ข้อสอบที่มีความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่เหมาะสม คือมีความยากระหว่าง .100 ถึง .800 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .200 ขึ้นไป มีอยู่ 19 ข้อได้แก่ข้อ 2, 3, 5, 6, 8, 12, 13, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 ซึ่งจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อประกอบต่อไป

4. ข้อสอบที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปเป็นข้อสอบคัดเลือก เพราะมีอำนาจจำแนกสูงมาก คือ มากกว่า .500 ขึ้นไป และอยู่ในเกณฑ์ความยากตั้งแต่ .100 ถึง .800 ของแบบสอบถามถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวน 3 ข้อ คือ 25, 26, 27

คุรุวิทยาลัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6 ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบถามชนิดเชิง
 เหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์

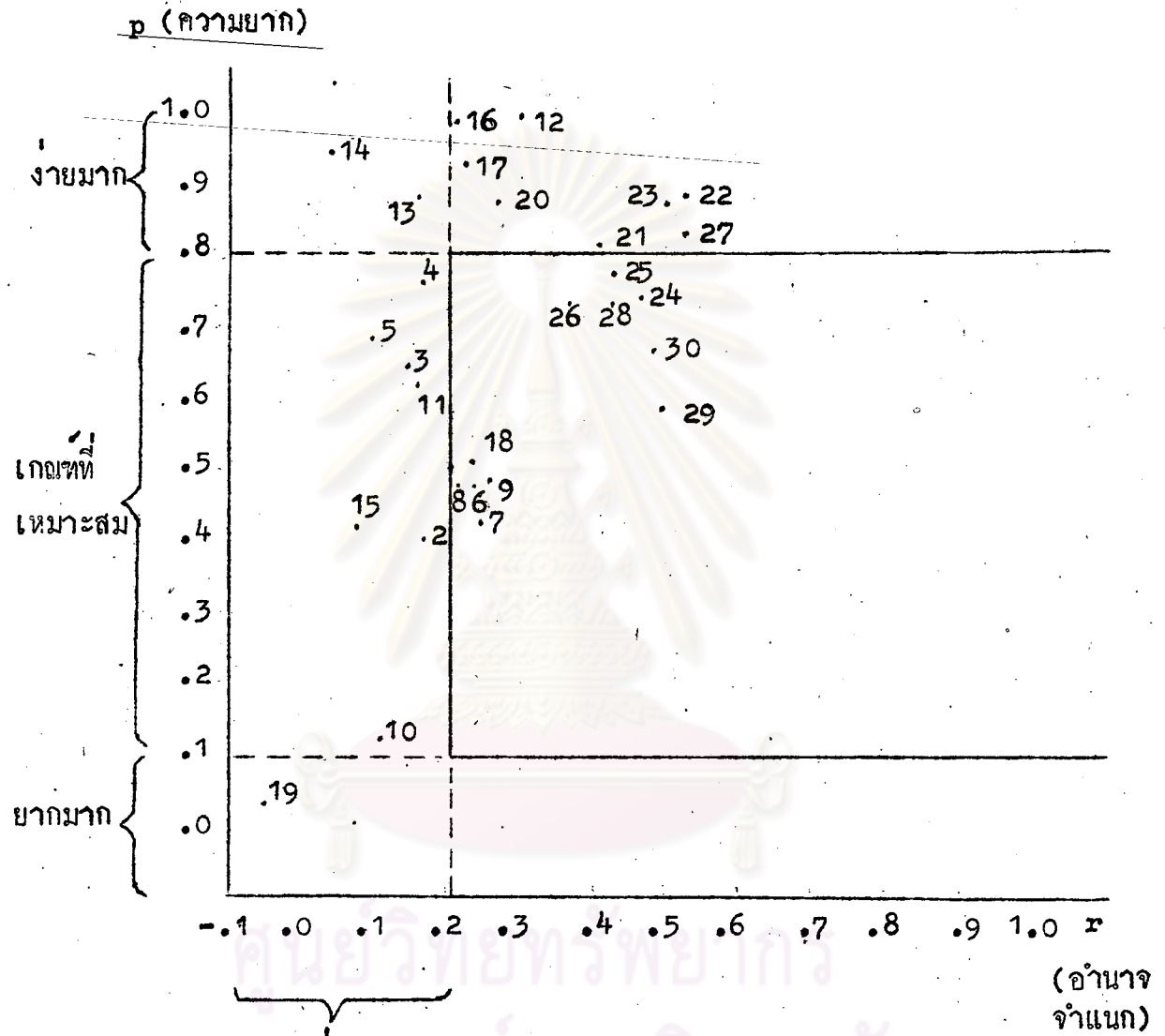

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบความถนัดเชิง
ความสัมพันธ์คนรูปร่าง

ข้อที่	P_H	P_L	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	.720	.508	.629	.223
2	.492	.322	.394	.166
3	.669	.585	.631	.154
4	.839	.661	.754	.179
5	.754	.627	.688	.102
6	.619	.373	.462	.244
7	.559	.322	.426	.256
8	.576	.390	.456	.219
9	.653	.364	.469	.255
10	.144	.110	.114	.115
11	.686	.517	.610	.164
12	1.000	.983	.991	.303
13	.932	.839	.886	.171
14	.932	.915	.948	.050
15	.458	.390	.417	.080
16	.983	.966	.982	.223
17	.975	.864	.923	.240
18	.636	.432	.494	.242
19	.017	.034	.021	-0.057
20	.932	.797	.877	.286
21	.907	.627	.800	.423
22	.983	.712	.875	.535
23	.983	.712	.877	.524
24	.890	.508	.724	.473
25	.915	.576	.756	.448
26	.881	.568	.731	.390
27	.975	.636	.827	.533
28	.898	.568	.729	.435
29	.822	.297	.576	.506
30	.881	.415	.661	.499

แผนภาพที่ 7 ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบความถนัดเชิง
ความสัมพันธ์ที่ปรากฏ

ศูนย์วิจัยทรัพยากรบุคคล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 3 และแผนภาพที่ 7 สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง จำนวน 30 ข้อ มีความยากอยู่ระหว่าง .021 ถึง .982 และมีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.057 ถึง $.535$
2. ข้อสอบที่ควรจะแก้ไขรวมทั้งสิ้น 17 ข้อ เป็นข้อสอบที่อยู่นอกเกณฑ์ความยากและอำนาจจำแนกที่เหมาะสม จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ข้อ 2, 3, 4, 5, 10, 11, 13, 14, 15, 19 และมีอยู่ 7 ข้อที่มีความยากสูงกว่า $.800$ และอำนาจจำแนกสูงกว่า $.200$ ซึ่งนับว่าเป็นข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม แม้จะง่ายมาก ได้แก่ข้อ 12, 16, 17, 20, 22, 23, 27
3. ข้อสอบที่มีความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่เหมาะสม คือมีความยากอยู่ระหว่าง $.100$ ถึง $.800$ และอำนาจจำแนกตั้งแต่ $.200$ ขึ้นไป มีอยู่ 13 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 6, 7, 8, 9, 18, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 ซึ่งจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตัวประกอบต่อไป
4. ข้อสอบที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปเป็นข้อสอบคัดเลือก เพราะมีอำนาจจำแนกสูงมาก คือมากกว่า $.500$ และอยู่ในเกณฑ์ความยากที่เหมาะสมคือตั้งแต่ $.100$ ถึง $.800$ มีอยู่ 1 ข้อ คือข้อ 29

จากการวิเคราะห์ขอแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม ซึ่งมีข้อสอบทั้งสิ้น 90 ข้อ ปรากฏผลดังนี้ ข้อสอบที่มีความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่เหมาะสมคือ ความยากอยู่ระหว่าง $.100$ ถึง $.800$ และอำนาจจำแนกตั้งแต่ $.200$ ขึ้นไป มีทั้งสิ้น 48 ข้อ ได้แก่ ข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์จำนวน 16 ข้อ คือข้อ 4, 9, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 จากแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 19 ข้อ คือข้อ 2, 3, 5, 6, 8, 12, 13, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 และจากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง จำนวน 13 ข้อ คือข้อ 1, 6, 7, 8, 9, 18, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 นอกจากนี้เป็นข้อสอบที่ควรจะแก้ไขจำนวน 42 ข้อ ซึ่งอยู่นอกเกณฑ์ความยากและอำนาจจำแนกที่เหมาะสม

สำหรับข้อสอบที่เหมาะสมสำหรับนำไปเป็นข้อสอบคัดเลือกอย่างยิ่ง คือมีอำนาจ

จำแนกสูงมาก ตั้งแต่ .500 ขึ้นไป และมีความยากอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม คือตั้งแต่ .100 ถึง .800 มีอยู่ 4 ข้อ ได้แก่ข้อ 25, 26, 27 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 29 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปราง

3. ผลการวิเคราะห์ตัวเลือก

การวิเคราะห์ตัวเลือกของข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมศาสตร์ ใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 439 คน ใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำในการวิเคราะห์ข้อสอบแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก (Option) คือข้อ ก. ข. ค. และ ง. และในกรณีที่ผู้ตอบไม่เลือกเลยจะแทนด้วย ว. ข้อสอบแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้อง (Correct Answer) เพียงข้อเดียว ซึ่งจะเรียกว่าตัวถูก และมีคำตอบลวง (Distracter) 3 ข้อ ซึ่งจะเรียกว่าตัวลวง

เกณฑ์ในการพิจารณาลักษณะของตัวถูกและตัวลวง จะเปรียบเทียบจากสัดส่วนของกลุ่มสูง (P_H) กับสัดส่วนของกลุ่มต่ำ (P_L) ดังนี้

ตัวถูกที่ดี	หมายถึง ตัวเลือกซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้องและสัดส่วนของกลุ่มสูงมากกว่าสัดส่วนของกลุ่มต่ำ
ตัวถูกที่ไม่ดี	หมายถึง ตัวเลือกซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้องและสัดส่วนของกลุ่มสูงเท่ากับหรือต่ำกว่าสัดส่วนของกลุ่มต่ำ หรือเป็นตัวถูกที่ไม่มีใครเลือกตอบเลย
ตัวลวงที่ดี	หมายถึง ตัวเลือกซึ่งเป็นคำตอบที่ผิดและสัดส่วนของกลุ่มต่ำมากกว่าสัดส่วนของกลุ่มสูง
ตัวลวงที่ไม่ดี	หมายถึง ตัวเลือกซึ่งเป็นคำตอบที่ผิดและสัดส่วนของกลุ่มต่ำเท่ากับหรือต่ำกว่าสัดส่วนของกลุ่มสูง หรือเป็นตัวลวงที่ไม่มีใครเลือกตอบเลย

ผลการวิเคราะห์ตัวเลือกของแบบสอบย่อย 3 ฉบับ แต่ละฉบับประกอบด้วยข้อสอบ 30 ข้อ มีตัวถูก 30 ตัว และตัวลวง (ไม่รวมตัวเวน) 90 ตัว อยู่ในเกณฑ์ที่ดีและไม่ดีดังนี้

1. แบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ ตัวถูกทั้ง 30 ตัว เป็นตัวถูกที่ดีเพราะ คนในกลุ่มสูงเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มต่ำ มีตัวลวงที่ดี 35 ตัว เป็นตัวลวงที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง และตัวลวงที่ไม่ดี 55 ตัว เป็นตัวลวงที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบ เท่ากันหรือน้อยกว่าคนในกลุ่มสูง หรือเป็นตัวลวงที่ไม่มีคนเลือกตอบเลย ตัวลวงที่ไม่ดีได้แก่

ข้อ 1 (ก, ข), 2(ก), 3(ก, ง), 4(ก), 5(ข), 6(ก), 7(ข, ค), 8(ค, ง), 9(ก), 10(ข), 11(ค, ง), 12(ก), 13(ง), 14(ค), 15(ข, ง), 16(ก, ง), 17(ข, ง), 18(ก), 19(ข, ง), 20(ก, ข), 21(ก, ข, ค), 22(ข, ค, ง), 23(ก, ข), 24(ข, ค), 25(ข, ง), 26(ก, ค,), 27(ก, ข, ง), 28(ก, ค), 29 (ข, ค, ง), 30 (ก, ข, ค)

2. แบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ มีตัวถูกที่ดี 29 ตัว และตัวถูกที่ไม่ดี 1 ตัว คือข้อ 1(ก) เป็นตัวถูกที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง มีตัวลวงที่ดี 65 ตัว และตัวลวงที่ไม่ดี 25 ตัว ได้แก่

ข้อ 1(ข), 2(ง), 3(ง), 7(ก), 10(ก, ข), 11(ก), 14(ก, ง), 16(ค), 17(ก), 21(ง), 22(ง), 23(ค), 24(ค), 26(ก, ง), 27(ก), 28(ก, ค), 29(ก, ข, ง), 30 (ข, ง)

3. แบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง มีตัวถูกที่ดี 29 ตัว และตัวถูกที่ไม่ดี 1 ตัว คือ ข้อ 19 (ง) เป็นตัวถูกที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง มีตัวลวงที่ดี 70 ตัว และตัวลวงที่ไม่ดี 20 ตัว ได้แก่ข้อ 2(ข), 3(ข, ค), 4(ข), 8(ข, ค), 9(ก, ง), 10(ค), 12(ก, ข), 13(ง), 14(ก), 15(ก, ง), 16(ข, ง), 18(ข), 19(ก, ข)

สรุปผลการวิเคราะห์ที่เลือกจากข้อสอบทั้งหมด 90 ข้อ ของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 มีข้อถูก จำนวน 90 ข้อ และข้อจริง (ไม่รวมข้อเว้น) 270 ข้อ ปรากฏผลดังนี้

1. ข้อที่ถูกที่ผิดมีจำนวน 88 ข้อ เป็นข้อที่ถูกที่คนในกลุ่มสูงเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มต่ำ และมีข้อที่ถูกที่ไม่ดี 2 ข้อ คือข้อ 1 (ก) จากแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 19 (ง) จากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง สองข้อนี้เป็นข้อที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง

2. ข้อที่ตรงที่ผิดมี 170 ข้อ เป็นข้อที่ตรงที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง และข้อที่ตรงที่ไม่ดี 100 ข้อ เป็นข้อที่ตรงที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบเท่ากับหรือน้อยกว่าคนในกลุ่มสูง และข้อตรงบางข้อไม่มีผู้ใดเลือกตอบเลย ข้อที่ตรงที่ไม่ดีเป็นข้อตรงจากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ 55 ข้อ จากแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ 25 ข้อ และจากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง 20 ข้อ

4. ความเที่ยงและความตรงของแบบสอบ

ความเที่ยงของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมและแบบสอบย่อยทั้ง 3 ฉบับนี้ แสดงได้โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงซึ่งคำนวณจากสูตรคูเคอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Kuder-Richardson Formula 20) ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้เมื่อข้อสอบเป็นลักษณะเลือกตอบ (Multiple choice)² และการให้คะแนนข้อสอบเป็นศูนย์เมื่อตอบผิดหรือไม่ตอบ และให้คะแนนเป็นหนึ่งเมื่อตอบถูก³ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงที่ได้จากสูตรนี้เป็นค่า

² Jum C. Nunnally, Jr. Introduction to Psychological Measurement (Tokyo: Kogakusha Company Ltd., 1970), p. 126.

³ Robert L. Thorndike, Educational Measurement. 2d ed. (Washington: American Council on Education, 1971), p. 140.

ประมาณความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) ของแบบสอบ⁴

ส่วนความตรงของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมและแบบสอบย่อยทั้ง 3 ฉบับนี้ แสดงได้โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรง ซึ่งคำนวณโดยหาสหสัมพันธ์ของส่วนย่อยกับส่วนรวม (Part-Whole Correlation) และความตรงเชิงทำนายของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม ฟอร์ม 2517 โดยคำนวณจากสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบกับคะแนนเฉลี่ยของภาคนี้ ปีการศึกษา 2517 ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ จากสูตร เปียร์สัน โพรดัก โมเมนต์ (Pearson Product Moment) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงและค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงของแบบสอบ

แบบสอบความถนัด	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงภายใน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงทำนาย
เชิงวิศวกรรม ฟอร์ม 2517	.741	หาไม่ได้	.260 *
เชิงคณิตศาสตร์	.552	.679	.130 *
เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.632	.762	.212 *
เชิงความสัมพันธ์ตามรูปร่าง	.649	.688	.182 *

* $P < .01$

⁴H.H. Remmers, A Practical Introduction to Measurement and Evaluation (New York: Harper & Row Ltd., 1965), p. 129.

จากตารางที่ 4 แบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 มีค่าสัมประสิทธิ์
 แห่งความเที่ยง และความตรงสูงกว่าแบบสอบย่อยทุกฉบับคือ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
 เท่ากับ .741 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงทำนาย .260 แต่ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์แห่ง
 ความตรงภายใน เนื่องจากคำนวณจากสหสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวม เมื่อพิจารณา
 แบบสอบย่อย ปรากฏว่าแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ตามรูปร่างมีค่าสัมประสิทธิ์
 แห่งความเที่ยงสูงกว่าแบบสอบย่อยฉบับอื่น คือ .649 แบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผล
 ทางวิศวกรรมศาสตร์มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงสูงกว่าแบบสอบย่อยฉบับอื่นทั้ง 2 ค่าคือ
 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงภายในเท่ากับ .762 และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิง
 ทำนายจากสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบสอบย่อยนี้กับคะแนนเฉลี่ยของภาคต้น ปีการ
 ศึกษา 2517 เท่ากับ .212 ส่วนแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์มีค่าสัมประสิทธิ์
 แห่งความเที่ยงและความตรงต่ำกว่าแบบสอบรวมและแบบสอบย่อยทุกฉบับคือ ค่าสัมประสิทธิ์
 แห่งความเที่ยงเท่ากับ .552 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงภายในเท่ากับ .679 และค่า
 สัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงทำนายเท่ากับ .130 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงทำนาย
 ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ผลการวิเคราะห์ตัวประกอบ

การวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) ได้ทำต่อจากการวิเคราะห์ข้อ (Item Analysis) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่เหมาะสม คือ ความยากระหว่าง .100 ถึง .800 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .200 ขึ้นไป ได้แก่วัดสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ จำนวน 16 ข้อ คือข้อ 4, 9, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 ข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 19 ข้อ คือข้อ 2, 3, 5, 6, 8, 12, 13, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 และข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง จำนวน 13 ข้อ คือข้อ 1, 6, 7, 8, 9, 18, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 รวมข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด 48 ข้อ

นอกจากข้อสอบที่คัดเลือกจากเกณฑ์ความยากและอำนาจจำแนกที่เหมาะสมจำนวน 48 ข้อแล้ว ผู้วิจัยยังได้เลือกข้อสอบอีกจำนวนหนึ่ง โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าอำนาจจำแนกค่าประเภทหนึ่ง และข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูง แต่มีความยากอยู่นอกเกณฑ์ที่เหมาะสมอีกประเภทหนึ่ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ ข้อสอบที่มีความยากอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมแต่อำนาจจำแนกต่ำมีจำนวน 8 ข้อ คือข้อ 5, 15 จากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งมีความยากระหว่าง .333 ถึง .683 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .141 ถึง .195 ข้อ 7, 17 จากแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีความยากระหว่าง .713 ถึง .718 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .140 ถึง .164 และข้อ 2, 3, 5, 11 จากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง ซึ่งมีความยากระหว่าง .394 ถึง .688 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .102 ถึง .166 ส่วนข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูง แต่ความยากอยู่นอกเกณฑ์ที่เหมาะสมมีอยู่ 4 ข้อ คือข้อ 10 จากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งมีความยาก .984 และอำนาจจำแนก .337 และข้อ 22, 23, 27 จากแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง ซึ่งมีความยากระหว่าง .827 ถึง .877 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .524 ถึง .535

ดังนั้นข้อกระทงที่นำมาวิเคราะห์ตัวประกอบมีทั้งสิ้น 60 ข้อ และเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงได้เรียงข้อสอบทั้ง 60 ข้อ เป็นลำดับตัวแปรต่อเนื่องกัน ดังนี้

การจัดข้อสอบให้เป็นลำดับตัวแปรที่ต่อเนื่องกัน

แบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ (19 ข้อ)

ข้อสอบ	4	5	9	10	15	16	17	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

แบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ (21 ข้อ)

ข้อสอบ	2	3	5	6	7	8	12	13	17	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
ตัวแปร	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

แบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง (20 ข้อ)

ข้อสอบ	1	2	3	5	6	7	8	9	11	18	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
ตัวแปร	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60

รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 5 ถึง 7 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ (Inter - item Correlation Matrix)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2	.06									
3	-.02	.11								
4	-.10	.02	.07							
5	.00	.12	.10	-.15						
6	.04	.07	.12	.04	.02					
7	-.10	.06	.13	.00	.10	.06				
8	-.04	-.10	.01	-.04	.01	.09	.13			
9	-.09	.00	.04	.07	.02	.10	.13	.14		
10	-.11	-.03	-.04	.01	-.08	.00	.12	.17	.09	
11	-.02	-.00	.01	-.05	.04	.00	.04	.15	.14	.13
12	-.08	-.00	.08	-.11	-.04	-.05	.06	.22	.18	.36
13	-.03	.03	.08	.09	.00	.06	.06	.24	.22	.27
14	.02	.00	.06	.09	.14	.03	.11	.19	.19	.06
15	-.01	-.01	.04	.06	-.02	.02	.04	.05	.15	.05
16	.07	.02	.03	.02	.03	.12	.08	.04	.14	.06
17	.05	.08	.00	.01	.09	.02	.03	.06	.01	.01
18	.04	.04	.02	.05	.00	-.01	.02	.10	.04	.06
19	.00	.04	.03	.00	.00	.06	.01	.11	.12	.17
20	-.03	-.01	.05	.17	-.01	.05	.06	.04	.08	.01

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
21	.13	.00	.08	.15	-.01	.08	.02	.08	.08	.09
22	.01	-.01	.02	.10	.00	-.02	.05	.12	.05	.12
23	-.01	.01	-.00	.17	-.02	.10	.13	.06	-.00	.12
24	-.01	.00	.04	.00	-.00	.00	-.06	.02	-.05	-.04
25	.03	-.10	.09	.16	.06	.04	.09	.03	.01	.08
26	.00	.06	.01	-.08	.00	-.00	.03	-.06	-.03	.01
27	-.01	-.04	.07	.11	.02	.06	.08	.11	.07	.06
28	-.07	.05	.02	.02	.06	.09	.03	-.00	.04	-.07
29	-.00	.04	.07	.07	.02	.00	.02	.06	-.05	.07
30	.04	.02	.06	-.08	.03	-.04	-.08	-.04	-.01	-.05
31	.04	.06	.13	.18	-.02	.04	.00	.02	.04	.02
32	-.01	.07	.15	.00	.06	.08	.13	-.04	.13	.04
33	-.06	.02	.10	.03	-.06	.07	.00	.03	.02	.04
34	-.02	.04	.05	.09	.02	.07	.13	.03	.08	.11
35	-.05	.03	.12	.08	.04	.15	.13	.11	.19	.19
36	.00	.00	.13	.16	.01	.16	.07	.06	.15	.17
37	-.05	.04	.13	.09	-.01	.17	.08	.10	.14	.25
38	-.05	.01	.06	.00	.05	.03	-.02	.08	-.00	.06
39	-.10	-.06	.09	.05	.07	.06	.13	.04	.06	.15
40	-.01	-.00	.03	.07	.08	.15	.06	.15	.11	.08

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมพัทธ์ระหว่างข้อ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
41	-.09	.02	.10	-.02	.12	.02	.06	.02	-.04	.06
42	.04	-.02	.09	.10	-.05	.03	.05	.05	.03	.05
43	-.04	.04	.03	-.10	-.00	.02	-.01	-.02	-.05	.02
44	-.03	-.01	-.04	.08	-.05	-.06	-.04	-.00	-.03	-.11
45	.02	.00	.04	-.02	.01	.04	.12	.11	-.01	.36
46	.04	.02	.15	-.00	.10	.03	-.03	.05	-.03	.03
47	.03	-.03	-.03	-.00	.08	.00	-.05	.09	.01	-.02
48	.12	.02	.03	.05	-.01	.01	.07	.02	.06	.04
49	.03	-.02	.03	-.02	-.04	.05	-.00	.05	-.01	.06
50	.02	-.06	.01	.08	.07	.06	.09	.14	.10	.11
51	.03	.00	.10	.11	.03	-.01	.00	.05	.00	.05
52	-.01	-.07	.07	.12	-.02	-.02	-.07	.01	.04	.04
53	-.01	-.02	.13	.09	-.02	.06	-.03	-.01	.04	-.00
54	.08	-.02	.10	.04	.05	.03	-.03	.01	.01	.00
55	.02	-.04	.02	.11	-.04	.10	-.05	-.01	.03	.01
56	.00	-.05	-.01	.08	.05	.02	.01	.05	.04	.08
57	.04	.03	.12	.15	.01	.04	.03	.00	.11	.08
58	.02	-.05	.01	.12	-.04	.02	-.02	.03	.00	.04
59	.03	.06	.03	.06	.07	.06	.03	.01	.01	.08
60	.14	-.06	.20	.09	-.04	.07	.06	-.02	.04	.01

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อ

ตัวแปร

	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
11													
12	.14												
13	.31	.35											
14	.19	.24	.24										
15	.16	.14	.32	.34									
16	.15	.03	.19	.27	.35								
17	.07	-.01	.12	.13	.17	.22							
18	.09	.10	.14	.13	.22	.09	.04						
19	.19	.17	.24	.19	.33	.15	.15	.22					
20	.03	.14	-.02	.06	.10	.03	-.05	.01	.03				
21	.10	.17	.01	.12	.10	.12	.07	.03	.05	.16			
22	.03	.19	.05	.01	.01	.00	.07	.00	.04	.09	-.01		
23	.02	.17	-.03	.00	.01	.05	.10	.03	.09	.03	.01	.12	
24	-.07	.09	-.01	.00	.02	-.00	.01	-.03	-.05	.00	.07	.01	-.00
25	.04	.07	.00	-.01	.09	.02	.04	.02	.08	.11	.15	.08	.13
26	.03	.00	-.00	-.05	-.01	.06	.09	.05	.02	-.00	-.02	.00	.04
27	.08	.10	.03	-.01	-.01	-.03	.08	.03	.00	.02	.06	.10	.13
28	-.00	-.01	-.03	.11	-.05	.01	-.02	.00	-.00	.02	.11	-.05	.00
29	.01	.17	.07	-.02	-.03	-.04	.07	-.07	.01	.06	.07	-.00	.04
30	-.06	-.03	-.02	.00	.04	.08	.01	.02	.00	.10	.05	-.01	.01
31	.01	.13	.08	.04	.09	.02	.03	.01	.07	.09	.12	.00	.00
32	.03	-.00	.04	.12	.10	.10	.14	.05	.08	-.01	.07	-.00	.09
33	.05	.00	.07	.07	.14	.10	.06	.04	.15	-.07	.03	.03	.02
34	.10	.12	.04	.07	.19	.08	-.00	.11	.11	.07	.10	.01	.01
35	.11	.23	.14	.12	.25	.13	.14	.13	.14	.01	.18	.04	-.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ												
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
36	.16	.20	.08	.16	.22	.20	.02	.11	.16	.10	.22	.02	.08
37	.14	.23	.08	.15	.20	.10	.05	.12	.18	.15	.17	.00	.07
38	.04	.01	.06	.00	.03	.04	-.02	.07	.00	.02	.09	.05	-.03
39	.11	.16	.06	.13	.10	.15	.09	.01	.17	.01	.10	.09	.06
40	.11	.18	.12	.13	.16	.18	.07	.09	.14	-.02	.04	.07	-.02
41	-.07	.10	.07	.08	.03	.06	.11	-.01	.03	.05	.06	.04	-.00
42	.07	.02	-.02	.00	-.05	.07	.07	.04	.01	.04	.00	.05	.03
43	-.02	-.00	.02	-.09	.05	-.06	-.01	.01	.04	.07	-.08	.01	.00
44	-.02	-.02	-.06	-.01	.04	.05	.03	.04	-.05	-.01	.10	.04	-.04
45	-.01	.28	-.00	.00	-.05	-.00	.02	.02	-.01	.03	.10	.08	.00
46	-.06	.10	.04	.03	.00	.02	.03	.03	.02	.07	.00	.04	-.00
47	.06	.12	-.04	.11	.06	.03	-.01	-.01	.04	.12	.01	.00	-.01
48	.11	.12	.03	.08	.05	.06	.05	.04	.09	.01	.04	.06	.00
49	-.00	.01	.03	.02	.06	.02	-.11	.01	-.07	.06	-.00	.00	-.03
50	.05	.22	.03	.07	.02	.04	.02	.09	.03	.06	-.06	.05	-.02
51	.01	.05	.02	-.04	.01	.01	.03	.00	.06	-.02	-.01	.09	.09
52	.03	.10	.01	-.03	.05	.00	.04	.05	.05	.01	.04	.09	.03
53	.06	-.03	.02	-.05	.04	-.01	.06	.07	.05	-.01	.08	-.00	.05
54	.03	.03	.08	.01	.04	.02	.05	.11	.00	.04	.01	.05	.05
55	.07	.03	.06	-.02	.04	.05	.02	.04	.01	.02	.04	.09	.05
56	.07	.10	.05	.08	.04	.07	.03	.01	.04	.04	.01	.09	.00
57	.15	.10	.07	.02	.08	.04	.00	.05	.06	.04	.01	.01	.11
58	.04	.00	.08	-.01	.01	.02	-.00	.02	.00	.07	-.05	.05	.02
59	.09	.09	.07	.12	.10	.08	.13	.10	.04	.05	.03	.08	.09
60	.10	.02	.18	.05	.09	.11	-.04	.13	.07	.08	.04	.14	.05

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ											
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	
24												
25	-.00											
26	.07	.04										
27	.02	.13	-.00									
28	-.00	.05	-.02	.06								
29	-.00	.13	.05	.12	-.05							
30	.08	.04	.03	.03	.00	.05						
31	.07	.05	-.02	.04	.03	.03	.02					
32	.00	.00	.12	.11	.07	-.03	.04	.02				
33	.01	-.05	-.02	.05	.01	-.03	.02	.03	.11			
34	-.00	.13	.02	.00	-.05	.00	.14	.02	.10	.19		
35	.06	.05	.08	.01	-.02	-.03	.06	.04	.23	.27	.31	
36	.08	.13	.13	.02	-.04	.02	.07	.07	.23	.16	.23	
37	.06	.10	.05	-.00	.00	-.02	.09	.06	.15	.26	.37	
38	-.01	.05	.04	.01	-.05	.01	.05	.14	.03	.09	.20	
39	.01	.13	.09	.05	.04	-.03	.03	.05	.14	.08	.19	
40	.08	.08	.06	-.01	-.01	-.01	.13	.06	.16	.13	.16	
41	.03	.02	.13	-.00	.00	.01	.03	.04	.03	-.03	-.00	
42	-.00	.13	.05	.03	.02	.07	-.00	-.02	.00	-.01	-.08	
43	-.02	.10	.09	-.01	-.00	.11	.03	-.03	.00	-.08	.01	
44	.06	.07	.01	-.06	-.01	-.16	.00	.02	.02	.01	.11	
45	-.02	.00	.04	.04	-.03	.05	.03	.04	.06	.00	.10	
46	-.01	-.01	.03	.09	-.00	-.01	.02	.07	.07	.00	.04	
47	.08	.04	.04	-.04	.05	-.00	-.00	.02	.00	-.10	.11	
48	.01	-.03	.02	-.06	-.05	.04	.03	.03	.02	.05	.06	
49	.03	-.02	-.01	-.02	.07	.05	.02	.04	.07	-.00	.14	
50	-.03	.01	.04	-.02	-.01	.05	.03	-.04	.00	-.03	.00	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ										
	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
51	.03	-.01	.03	-.00	-.05	-.07	.01	.01	.01	.08	.07
52	.04	.02	-.00	.02	-.00	.00	.01	.04	.06	.10	.06
53	.05	-.02	-.01	.05	.07	-.01	.07	.07	.07	.07	.09
54	-.00	.11	.04	.09	.04	-.02	.05	-.05	.08	.05	.07
55	.06	.04	.03	.03	.04	-.04	.01	-.01	.07	.01	-.04
56	.01	.06	.00	.07	.09	-.09	.02	-.06	.05	.02	.01
57	-.02	.00	-.08	.05	.08	-.04	.05	.01	.08	.06	.06
58	-.03	.05	-.03	.04	.01	-.05	.01	.02	.03	.02	.03
59	.01	.05	.06	.10	.08	.01	.05	.03	.13	.04	.05
60	.10	.10	.05	.01	.02	-.00	.03	-.00	.11	.11	.14

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ										
	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
35											
36	.38										
37	.42	.41									
38	.18	.20	.33								
39	.23	.23	.25	.20							
40	.24	.23	.32	.18	.26						
41	.04	.04	.02	.00	.09	.00					
42	-.01	.01	-.00	-.04	.01	.05	-.02				
43	-.02	.02	.00	-.04	.04	.05	.07	.10			
44	.05	.08	.04	.03	.05	.04	.00	.00	-.12		
45	.06	.03	.05	.06	-.01	-.05	.02	.09	.10	-.08	
46	.01	.06	.03	.05	.07	-.01	.07	-.10	.13	.06	.12
47	-.01	.00	.01	.04	-.01	-.05	.01	.04	.11	-.05	.03
48	.02	.09	.07	.02	-.00	.01	.02	-.02	-.00	.01	-.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ										
	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
49	-.00	.08	.11	.07	.03	.04	.02	-.02	.12	-.06	.03
50	-.02	.04	.04	.00	.00	.02	.01	.02	.07	.00	.04
51	.16	.04	.08	.12	.10	.01	.13	.05	-.00	.04	.04
52	.16	.11	.15	.16	.12	.02	.02	.03	.01	.05	.00
53	.12	.07	.08	.12	.10	.03	.08	.03	-.07	.04	-.07
54	.08	.07	.04	.02	.04	-.02	.04	-.00	.04	-.05	.00
55	.13	.10	.03	.07	-.00	.03	.06	-.00	-.02	.01	-.06
56	.17	.09	.04	.08	.13	.01	.07	-.02	-.00	.02	-.00
57	.12	.04	.07	.11	.02	.02	.02	-.02	-.06	.06	-.02
58	.09	.05	.00	.13	.01	-.03	.01	-.03	.00	.09	.03
59	.06	.11	.06	.05	.11	.11	.03	-.07	.06	.01	.04
60	.09	.20	.15	.12	.10	.15	.01	-.00	.03	-.00	.03

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ									
	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
46										
47	.09									
48	.03	-.01								
49	.07	-.01	.00							
50	.00	.05	.17	.18						
51	.05	.05	.04	-.04	-.00					
52	.00	.04	.05	-.00	.05	.42				
53	-.02	.02	-.00	.01	.02	.41	.57			
54	.02	.07	.00	-.02	.08	.31	.33	.37		
55	.02	.07	.00	-.01	.07	.32	.41	.46	.37	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ									
	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
56	.01	.08	.08	-.01	.05	.31	.31	.28	.36	.36
57	-.01	.03	.04	-.06	.03	.31	.37	.47	.45	.44
58	.02	.02	.03	-.00	.10	.34	.35	.39	.44	.52
59	.09	.06	.08	.03	.08	.12	.20	.21	.31	.31
60	-.05	.06	.18	.24	.21	.20	.01	.21	.22	.24

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ				
	56	57	58	59	60
56					
57	.46				
58	.49				
59	.31	.27	.37		
60	.22	.24	.17	.21	

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมีค่าต่ำมาก ซึ่งแสดงว่า ข้อสอบแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กันน้อย และมีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันสูงอยู่ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวแปรที่ 12 ถึง 19 ซึ่งคือข้อ 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 และ 30 ของแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวแปรที่ 35 ถึง 40 ซึ่งคือข้อ 25, 26, 27, 28, 29 และ 30 ของแบบสอบความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และกลุ่มตัวแปรที่ 53 ถึง 60 ซึ่งคือข้อ 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 และ 30 ของแบบสอบความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าตัวแปรในแต่ละกลุ่มวัดในเรื่องเดียวกัน (Homogeneity) และอาจคาดต่อไปได้ว่า ในแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมจะประกอบด้วยตัวประกอบหลัก (Main Factor) 3 ตัว

ตารางที่ 6. คำนวณน้ำหนักตัวประกอบ (Factor Loading) ก่อนการหมุนแกนตัวประกอบแบบอโรทอนอล

ตัวแปร	Unrotated Factor Loadings																							h ²
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆	A ₇	A ₈	A ₉	A ₁₀	A ₁₁	A ₁₂	A ₁₃	A ₁₄	A ₁₅	A ₁₆	A ₁₇	A ₁₈	A ₁₉	A ₂₀	A ₂₁	A ₂₂	A ₂₃	
1	.01	.08	.01	-.08	.21	-.10	.30	-.33	.09	.24	-.26	-.23	.34	.01	-.08	-.19	-.04	-.05	-.16	.07	.17	.03	-.18	.73
2	-.07	-.07	.12	-.00	.32	.00	-.13	.05	.04	.41	-.14	.05	-.06	-.21	-.02	.16	.17	-.22	.02	-.40	.04	.13	.15	.71
3	-.25	-.06	.06	.23	.25	.13	-.04	.17	.01	.35	.06	.26	.03	-.00	-.23	-.13	.00	.05	.18	.16	.02	.10	-.27	.67
4	.23	.07	.04	.06	-.14	.54	.26	-.02	.07	.02	-.11	.22	-.30	-.00	-.02	-.03	-.06	-.04	-.06	-.07	-.07	-.04	.11	.64
5	-.05	-.05	.01	.03	.47	-.13	-.18	.21	-.22	-.12	-.05	-.04	.10	.04	-.41	.11	.01	-.02	-.11	-.07	-.00	-.07	-.06	.63
6	-.21	-.12	.09	.04	.15	.16	.00	.31	.20	.06	.11	.09	.06	.02	.17	-.19	.05	-.11	-.50	-.13	-.08	-.03	-.08	.66
7	.16	-.22	-.14	.08	.12	.17	-.23	.28	.14	-.15	-.31	.15	.01	-.14	-.16	.07	-.04	.06	.05	-.02	-.02	-.03	-.16	.54
8	-.23	-.23	-.35	-.06	-.16	-.01	-.05	.12	-.15	-.08	.04	.00	.19	.23	-.13	-.24	.12	.02	-.14	-.16	-.14	-.18	-.02	.60
9	-.28	-.22	-.09	-.25	-.10	.14	.01	.29	-.00	-.02	.01	.12	.10	-.10	-.03	.06	.14	-.12	.13	.18	-.19	.18	.05	.53
10	-.32	-.25	-.38	.17	-.32	-.09	-.24	-.03	.03	.06	-.07	-.08	-.01	-.13	.21	.00	-.16	.07	-.02	-.08	.07	.04	.00	.65
11	-.31	-.18	-.17	-.32	-.12	-.01	.02	-.00	.12	-.03	.11	-.11	.19	-.05	-.07	.09	-.03	-.32	.16	.15	.03	.04	.07	.54
12	-.39	-.32	-.46	.10	-.19	-.11	-.01	-.04	-.27	.08	-.03	.01	.06	.01	.11	.16	.16	.02	.13	-.04	.08	.03	-.04	.72
13	-.36	-.27	-.29	-.35	-.05	-.07	-.07	.05	.00	.23	.23	.09	-.07	.15	.05	-.01	-.14	-.11	.03	-.08	-.07	.06	-.16	.66
14	-.31	-.33	-.10	-.38	.18	.00	.12	.14	-.22	-.06	.06	.00	.03	-.00	-.02	.00	-.01	.17	-.00	.04	.08	-.03	.07	.55
15	-.39	-.31	.09	-.38	.06	-.05	.17	-.13	-.01	.02	.18	-.01	-.26	-.06	.04	-.00	-.05	.17	-.02	.06	-.10	-.03	-.08	.64
16	-.30	-.26	.10	-.34	.24	.01	.08	-.14	.01	-.09	-.05	.05	.06	-.03	.11	-.13	-.21	.13	-.17	.02	-.08	.13	.06	.55
17	-.19	-.12	.00	-.20	.33	.14	-.26	-.37	-.05	.01	-.05	.00	.03	.09	.00	-.04	-.11	.03	-.11	-.04	-.22	-.16	.33	.67
18	-.25	-.13	-.00	-.20	.01	-.10	.08	-.13	.14	.06	-.03	-.12	-.17	-.07	-.10	-.22	.13	.01	.35	-.37	.08	-.27	-.19	.70
19	-.34	-.27	-.06	-.28	.01	-.02	-.07	-.23	.06	.08	.18	-.06	-.21	-.11	.12	.01	.12	.05	-.01	.03	.27	-.03	.03	.55
20	-.17	-.08	-.13	.21	.04	.14	.46	.07	-.12	-.07	.02	.03	-.21	-.19	-.00	.14	.03	.05	-.04	-.00	-.12	.20	.05	.54
21	-.25	-.19	.08	.11	-.00	.30	.26	-.07	-.30	.11	-.10	-.15	.27	-.13	.15	.01	-.24	.00	-.01	.01	.07	-.14	-.03	.63
22	-.19	-.01	-.25	.11	-.07	.08	-.06	-.20	-.03	-.12	-.21	.10	-.14	.30	-.10	-.09	.21	-.00	-.08	.00	.11	.33	.05	.56

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปร	Unrotated Factor Loadings																							h ²
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆	A ₇	A ₈	A ₉	A ₁₀	A ₁₁	A ₁₂	A ₁₃	A ₁₄	A ₁₅	A ₁₆	A ₁₇	A ₁₈	A ₁₉	A ₂₀	A ₂₁	A ₂₂	A ₂₃	
23	-.17	-.02	-.16	.11	.03	.37	-.12	-.17	.17	-.05	-.15	-.07	-.19	.01	.11	.10	.30	.07	.22	-.05	.22	-.15	-.00	.60
24	-.06	-.00	.13	.14	.03	-.01	.12	-.14	-.27	.00	.11	.20	.23	.25	.31	.10	.39	.07	.02	-.08	-.02	-.03	-.21	.55
25	-.20	-.09	-.08	.26	.08	.32	.18	-.19	.09	-.27	.14	-.18	-.02	.00	-.25	.06	-.17	-.01	.00	-.03	.07	-.01	-.27	.63
26	.08	-.07	.05	.18	.27	-.15	-.16	-.31	.10	-.17	.02	.15	.07	-.10	.25	.11	.03	-.30	.19	-.01	-.01	-.10	-.06	.63
27	-.15	-.01	-.19	.15	.09	.37	-.13	.05	.02	.02	.02	-.33	-.01	.36	-.00	-.03	.11	-.03	.17	.16	-.16	-.13	-.02	.62
28	-.05	.05	.02	-.03	.25	.22	.09	.40	-.07	-.12	.08	-.14	.13	-.05	.17	-.05	.06	.13	.19	-.16	.38	-.04	.26	.70
29	-.00	-.12	-.28	.26	.09	.13	.06	-.15	.14	.25	.22	.00	.13	.13	-.08	.35	-.16	-.05	-.02	.00	-.19	-.21	.18	.66
30	-.11	-.01	.20	.16	.16	-.13	.15	-.13	.00	.06	.06	-.17	.11	.14	-.06	.22	.05	.43	.16	-.12	-.23	.30	.07	.68
31	-.16	-.10	.03	.09	.01	.17	.18	.02	-.27	.40	.09	.06	-.07	.09	-.04	-.06	-.05	-.18	.11	-.03	.14	.12	.12	.48
32	-.29	-.12	.20	.04	.30	.06	-.20	.11	.15	-.01	-.15	-.05	.02	-.04	.22	-.10	.11	-.04	.22	.27	-.09	-.00	.07	.57
33	-.27	-.13	.32	-.05	-.15	.01	-.17	.00	.18	.21	-.00	-.10	-.03	.12	-.04	-.03	.14	.30	-.05	.12	.00	.01	.09	.50
34	-.36	-.24	.26	.20	-.13	-.17	.11	.06	.07	-.04	-.11	-.15	-.13	-.15	-.22	.09	.06	.08	-.00	-.02	-.14	-.15	.03	.57
35	-.53	-.23	.29	.06	-.13	-.03	-.20	.02	-.03	.00	-.03	-.01	.07	-.14	.05	.04	.03	.01	-.05	.02	-.18	-.02	-.11	.57
36	-.49	-.29	.25	.15	-.04	.01	.11	-.05	.06	-.06	-.05	.02	.03	-.06	.17	.04	-.02	-.15	-.34	.13	-.00	-.04	-.15	.55
37	-.50	-.34	.31	.21	-.21	-.08	.01	.05	.04	-.00	.02	-.04	.01	-.08	-.00	.06	.07	-.02	-.10	-.07	.05	-.04	.05	.61
38	-.30	-.04	.25	.25	-.18	-.19	-.01	.05	-.09	.02	.06	-.10	.04	.13	-.24	-.05	-.18	-.29	-.11	-.13	.06	-.01	.14	.59
39	-.38	-.21	.14	.16	.02	.01	-.21	-.01	-.09	-.32	.06	-.02	-.05	.12	-.06	-.00	-.17	-.04	.07	.14	.30	.07	.12	.60
40	-.35	-.30	.23	.00	-.01	-.07	-.05	-.02	.08	-.19	.13	.04	.14	.30	-.04	-.02	.04	-.08	-.03	-.23	.03	.27	.01	.59
41	-.14	-.01	-.07	.12	.28	-.08	-.18	-.04	-.30	-.03	.08	.38	-.13	-.00	.09	.12	-.29	.20	-.03	-.06	.11	-.10	-.12	.61
42	-.04	-.05	-.15	.10	.03	.27	.00	-.23	.20	-.13	.15	.21	.34	-.23	-.12	-.39	.02	.07	.14	-.09	-.03	.20	.12	.73
43	-.00	-.04	-.19	.28	.25	-.25	.04	-.09	.25	-.09	.37	.01	-.22	-.15	.02	-.09	.01	-.04	.01	.02	-.02	.15	.06	.58
44	-.06	.05	.29	-.05	-.12	.06	.12	-.15	-.29	-.22	-.31	.13	-.13	.04	.00	-.19	-.04	-.13	.26	-.18	-.19	-.03	.01	.63

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปร	Unrotated Factor Loadings																							h ² *
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆	A ₇	A ₈	A ₉	A ₁₀	A ₁₁	A ₁₂	A ₁₃	A ₁₄	A ₁₅	A ₁₆	A ₁₇	A ₁₈	A ₁₉	A ₂₀	A ₂₁	A ₂₂	A ₂₃	
45	-.11	-.15	-.33	.36	-.06	-.14	-.16	-.01	-.06	.16	-.24	-.19	.11	-.26	.14	-.24	-.10	.16	-.01	-.08	-.11	.10	.07	.70
46	-.10	-.05	-.08	.22	.25	-.19	.00	.03	-.28	.15	-.09	-.11	-.36	.11	.01	-.35	.04	-.14	-.01	.25	-.09	-.00	.01	.66
47	-.10	.01	-.16	.04	.15	-.17	.28	-.01	-.27	-.21	.19	-.07	.06	-.31	-.09	-.05	.37	-.11	-.19	.13	-.06	-.11	.12	.59
48	-.17	-.06	-.08	-.08	.02	-.16	.19	-.15	.13	.14	-.42	.25	.08	.06	-.11	.22	.03	-.07	-.04	.24	.16	.01	.11	.59
49	-.08	-.10	-.00	.22	.02	-.29	.33	.27	.26	.03	.04	.09	-.02	.23	.21	-.17	-.14	.12	.03	.03	.14	-.15	.12	.65
50	-.17	-.04	-.29	.03	.03	-.25	.26	.09	.25	-.14	-.22	.30	.06	.13	-.11	.00	.02	.07	.09	-.07	.12	-.24	.14	.64
51	-.41	.41	.01	.08	-.07	-.07	-.19	-.14	-.10	.06	.01	.22	.01	-.10	-.17	-.12	.07	.10	-.12	.07	.09	-.02	-.06	.59
52	-.47	.44	.04	.07	-.18	-.02	-.09	-.12	-.08	.05	.13	.11	.05	-.06	-.06	-.04	.04	.05	.06	.10	.01	-.13	.03	.64
53	-.48	.52	.13	.00	-.04	.05	-.05	.01	-.01	.12	.17	.12	.11	-.02	-.04	-.03	.00	.08	.10	.01	.04	-.18	.12	.68
54	-.45	.47	-.09	-.00	.15	-.03	.03	.00	.07	.04	.05	-.15	.01	-.02	-.06	.00	.00	.04	.05	-.00	-.03	-.04	-.16	.54
55	-.46	.54	-.02	-.06	.01	.01	.02	-.01	.02	-.02	.08	.05	.03	.02	.20	-.00	.01	-.09	-.08	-.02	-.05	.00	-.08	.60
56	-.47	.43	-.11	-.08	.02	-.07	-.02	.07	-.06	-.22	-.09	-.08	.02	.00	.05	.09	-.08	.02	-.07	.03	.04	.13	-.04	.56
57	-.52	.51	-.05	-.13	-.03	.05	-.00	.13	.02	.08	-.05	-.07	.01	-.09	-.05	.11	.00	.00	.03	-.07	-.01	.10	-.04	.64
58	-.47	.59	-.10	-.04	-.04	-.05	.04	.06	.03	-.03	-.07	-.08	-.09	.01	.03	-.00	-.13	-.06	-.03	-.08	-.13	.09	-.03	.68
59	-.43	.24	-.11	-.03	.27	-.07	.03	.01	.06	-.05	-.13	-.22	-.11	.16	.18	.09	-.01	-.11	.03	-.12	-.01	.06	.12	.55
60	-.36	.07	.01	.03	.05	-.08	.18	.02	.20	-.00	-.06	.08	.05	.10	.00	-.01	.00	.01	.00	.03	.10	.02	-.12	.27

* h² คือ Communality

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า คำนำนักรotation ที่ยังไม่ได้ออกมา (Unrotated factor loadings) มีค่ากระจายไม่สามารถนำมาแปลความหมายได้ ดังนั้นจึงต้องหมุนแกนตัวประกอบ (Factor Rotation) เสียก่อนเพื่อให้ตัวประกอบทั้ง 23 ตัวมีความหมายขึ้น โดยใช้วิธี The Kaiser Varimax Rotation ดังแสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 7 คำนวณหักร่วมตัวประกอบหลังจากหมุนแกนตัวประกอบแบบอโรทอนอล

ตัวแปร	Orthogonal Rotated Factor Loadings																							h ²
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆	A ₇	A ₈	A ₉	A ₁₀	A ₁₁	A ₁₂	A ₁₃	A ₁₄	A ₁₅	A ₁₆	A ₁₇	A ₁₈	A ₁₉	A ₂₀	A ₂₁	A ₂₂	A ₂₃	
1	.08	.04	.03	-.04	.01	-.05	.04	-.02	-.01	.04	-.83	.05	.05	-.01	-.06	-.01	-.05	.03	-.00	-.02	.01	-.03	-.00	.73
2	-.03	-.04	-.00	.02	.12	.01	-.07	-.01	.04	-.01	-.03	.00	-.03	.05	.05	.04	-.09	.05	-.09	-.79	-.11	-.00	-.08	.71
3	-.11	.08	.02	.00	.11	.02	.02	-.07	-.05	.15	-.03	-.02	.12	-.03	-.00	.04	-.03	.05	-.05	-.06	-.00	-.00	-.75	.67
4	-.10	.14	.15	-.07	-.28	.33	.07	.35	.12	-.02	.12	.02	.10	.32	-.00	.16	.00	-.12	-.12	-.05	.14	.01	-.14	.64
5	-.01	.00	.10	-.04	.75	-.02	-.00	-.04	.03	.08	-.01	.05	-.06	-.05	.06	.03	.02	.05	-.01	-.09	-.00	.08	-.08	.63
6	-.17	.04	.03	-.10	.02	.01	.03	-.10	-.04	.01	-.00	-.00	.04	.09	.05	.01	.08	-.13	-.73	-.10	.03	.03	-.07	.66
7	-.10	-.05	-.21	-.01	.36	.02	.16	.11	.22	-.17	.14	-.12	.01	.22	.03	-.08	.00	-.03	-.11	.02	-.11	-.07	-.31	.54
8	-.02	-.00	-.29	-.10	.26	-.10	.16	.06	-.22	.08	.07	-.18	.13	.03	-.05	.13	-.17	-.13	-.21	.18	.30	.14	.10	.60
9	-.11	.03	-.05	-.18	.03	.09	.05	.05	-.02	-.03	.18	-.62	.06	-.02	.02	-.05	.09	-.02	-.05	-.03	.04	-.03	-.14	.53
10	-.17	.05	-.72	-.07	-.13	-.02	.02	-.10	.08	-.06	.09	-.03	-.02	.10	-.05	.05	-.03	-.09	.01	.04	-.02	.09	.01	.65
11	-.08	.09	-.06	-.19	-.02	-.02	.01	-.10	.08	-.10	-.09	-.58	.01	-.08	.01	.12	-.09	-.16	.11	.04	-.09	.15	.07	.54
12	-.10	.03	-.60	-.12	.04	.15	.11	-.05	-.35	.02	.06	-.22	-.09	.10	.00	.10	-.09	-.06	.22	-.01	.02	.12	-.05	.72
13	.07	.09	-.24	-.44	-.07	-.05	.02	-.11	-.06	-.01	.12	-.29	-.15	-.12	-.16	.15	-.24	-.11	-.14	-.04	.07	.19	-.18	.66
14	-.06	-.03	-.08	-.57	.22	.06	.12	.05	-.06	.02	-.02	-.20	-.07	.00	.24	-.06	-.03	-.02	.04	.02	.13	.00	-.02	.55
15	-.23	.03	.06	-.67	-.11	.12	-.01	-.07	-.01	.04	.05	-.07	-.09	-.01	-.08	-.01	-.23	.05	-.00	.06	.02	-.03	-.02	.64
16	-.07	.02	-.01	-.65	.00	.00	.04	.09	.07	-.02	-.15	-.02	.11	-.03	.01	-.07	.09	.10	-.17	.01	-.09	.08	.03	.55
17	.01	.04	.01	-.47	.15	-.25	-.05	.19	.07	.13	.00	.07	.20	.17	-.06	.35	.07	.06	-.01	-.13	-.16	.01	.17	.67
18	-.12	.05	-.04	-.14	-.01	-.06	.10	.08	.01	.01	-.05	-.00	.03	.04	.04	-.07	-.78	-.01	.06	-.07	-.04	-.02	-.02	.70
19	-.19	.01	-.01	-.45	-.04	-.02	-.07	-.29	.02	.00	-.00	-.09	.03	.22	-.01	-.00	-.27	-.13	.21	-.08	.03	.10	-.00	.55
20	-.08	.05	-.05	-.07	-.04	.68	.07	.01	-.02	.07	.06	-.04	.01	.05	.04	.03	.07	.11	-.00	-.03	.06	-.04	-.03	.54
21	-.25	.00	-.20	-.17	-.04	.20	-.16	.30	-.11	-.05	-.35	.01	-.00	-.05	.30	.24	.08	-.09	-.01	.08	.00	-.06	-.09	.63
22	.12	.07	-.15	.00	-.00	.07	.12	.05	-.08	.16	-.00	-.05	.11	.43	-.19	-.12	.08	.06	.10	.00	.09	.40	.02	.56

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	Orthogonal Rotated Factor Loadings																							h ²
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆	A ₇	A ₈	A ₉	A ₁₀	A ₁₁	A ₁₂	A ₁₃	A ₁₄	A ₁₅	A ₁₆	A ₁₇	A ₁₈	A ₁₉	A ₂₀	A ₂₁	A ₂₂	A ₂₃	
45	-.08	-.02	-.73	.09	.02	.01	.00	-.00	.11	.20	-.10	.08	.19	-.02	.01	-.00	.03	.12	-.05	-.05	-.00	-.12	.01	.70
46	-.01	.00	-.09	-.04	.06	.06	.00	.00	.01	.77	-.03	.08	-.11	-.01	-.05	-.04	-.01	-.04	-.00	-.00	-.03	.02	-.11	.66
47	-.11	.08	.07	-.04	.28	.37	.02	-.23	-.27	.27	-.06	-.11	.21	-.04	.05	-.05	.01	-.17	.05	.01	.00	-.17	.33	.69
48	-.07	.03	.01	-.12	-.01	-.00	.47	.01	.00	-.05	-.31	-.13	-.10	.15	-.15	-.00	.21	-.08	.27	-.18	-.04	.02	-.09	.59
49	-.11	-.05	-.03	.02	-.24	.00	.54	-.17	.00	.14	-.01	.16	-.10	-.18	.27	.02	-.03	.03	-.18	.13	.00	.09	-.07	.65
50	.00	.07	-.07	-.02	.11	.06	.75	.04	.00	-.02	.24	-.05	.07	-.00	-.04	.09	-.11	.00	-.00	.04	-.01	-.03	.05	.64
51	-.15	.56	-.02	-.01	.06	-.11	-.00	-.04	-.09	.05	.02	.18	.23	.07	-.15	-.09	.08	-.16	.15	-.04	.09	.01	-.13	.59
52	-.22	.62	.01	.01	-.10	-.11	.03	.00	-.09	.07	.12	.04	.23	-.01	.01	.12	.07	-.11	.24	.00	.06	-.00	.01	.64
53	-.16	.68	.13	.01	-.07	-.16	.01	.01	-.10	-.02	.08	.06	.17	-.05	.14	.13	-.01	-.07	-.09	-.02	.06	-.04	-.11	.68
54	-.00	.66	.01	.00	.09	.03	-.00	-.09	.02	.05	-.11	-.00	-.01	.02	.01	.04	-.17	.09	-.01	.07	-.04	-.07	-.08	.54
55	.02	.72	.04	-.02	-.11	.01	-.00	.01	-.13	-.00	-.01	-.02	-.01	.01	-.02	-.01	.01	-.05	-.16	.02	-.10	.01	.02	.60
56	.01	.65	-.10	-.08	.12	.07	.02	.01	.04	-.04	-.02	-.04	-.10	.04	.05	-.15	.11	.03	.01	.11	-.04	.10	.08	.56
57	-.04	.75	-.03	-.00	.02	.05	-.02	.03	.06	-.10	-.01	-.15	-.06	.04	.03	-.04	-.04	.03	.00	-.10	.09	-.02	-.07	.64
58	.04	.77	-.06	.03	-.04	.09	.04	.09	.13	.03	.00	-.01	-.09	-.03	-.07	-.03	-.02	.05	-.08	.01	.02	.04	.06	.68
59	.05	.47	-.06	-.11	.04	.04	.11	.03	.07	.17	-.06	-.06	-.21	.13	.15	.09	-.07	.18	-.08	-.11	-.21	.16	.15	.55
60	-.13	.27	.02	-.05	-.05	.05	.27	-.06	-.04	-.03	-.16	-.04	-.02	.05	.01	-.05	-.07	.04	-.07	.06	-.07	.11	-.15	.27

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า เมื่อหมุนแกนตัวประกอบแบบอโรทอนอลแล้ว ได้ตัวประกอบ 23 ตัว ซึ่งจะเสนอผลวิเคราะห์เฉพาะตัวประกอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบของตัวแปรเกินกว่า $.300^5$ และมีตัวแปรมากกว่า 3 ตัวขึ้นไปปรากฏอยู่ในตาราง 11 ถึง 24 ดังนี้

ตารางที่ 8 นำหนักตัวประกอบอโรทอนอลบนตัวประกอบ A_2

ตัวแปรย่อย	แบบทดสอบความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
21	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.56
22	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.62
23	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.68
24	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.66
25	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.72
26	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.65
27	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.75
28	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.77
29	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.47
Σh^2		3.9132

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_2 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจำนวน 9 ข้อ จากแบบทดสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง ค่านำหนักตัวประกอบมีค่าตั้งแต่ .47 ถึง .77 ในทิศทางบวก ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบสูงสุดคือ ข้อ 28 มีค่าเท่ากับ .77 และเรียงลงตามลำดับค่านำหนักตัวประกอบ ได้แก่ ข้อ 27, 25, 23, 24, 26, 22, 21 และ ข้อ 29 มีค่านำหนักตัวประกอบน้อยที่สุดคือ .47 ผลรวมค่าคอมมิวนาเลตี (Σh^2) ซึ่งได้จากผลรวมของกำลังสองของนำหนักตัวประกอบทั้ง 9 ตัวบนตัวประกอบนี้เท่ากับ 3.9132

⁵ Andrew L. Comrey, A First Course in Factor Analysis (New York: Academic Press, 1973), p. 225.

ตารางที่ 9 นำหนักตัวประกอบอโรคอนอลบนตัวประกอบ A_1

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
23	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .42
24	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .66
25	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .60
26	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .54
27	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .72
28	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .43
29	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .30
Σh^2		2.0569

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ตัวประกอบ A_1 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน จำนวน 7 ข้อ จากแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ ค่านำหนักตัวประกอบมีค่าตั้งแต่ .30 ถึง .72 ในทิศทางลบ ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 27 เท่ากับ .72 และเรียงลงตามลำดับของค่านำหนักตัวประกอบคือ ข้อ 24, 25, 26, 28, 23 และข้อ 29 มีค่านำหนักตัวประกอบน้อยที่สุดคือ .30 ค่าผลรวมคอมพิวเตอร์ (Σh^2) ของข้อสอบทั้ง 7 ขอบนตัวประกอบนี้ เท่ากับ 2.0569

ตารางที่ 10 นำหนักตัวประกอบอโรคอนอลบนตัวประกอบ A_4

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
24	เชิงคณิตศาสตร์	- .44
25	เชิงคณิตศาสตร์	- .57
26	เชิงคณิตศาสตร์	- .67
27	เชิงคณิตศาสตร์	- .65
28	เชิงคณิตศาสตร์	- .47
30	เชิงคณิตศาสตร์	- .45
Σh^2		1.8133

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_4 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจำนวน 6 ข้อ จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ คำนำนักตัวประกอบตั้งแต่ .44 ถึง .67 ในทิศทางลบ ข้อสอบที่มีค่านำนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 26 มีค่าเท่ากับ .67 และเรียงลงตามลำดับค่านำนักตัวประกอบ ได้แก่ข้อ 27, 25, 28, 30 และข้อ 24 มีค่านำนักตัวประกอบน้อยที่สุดคือ .44 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบทั้ง 6 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ 1.8133

ตารางที่ 11 คำนำนักตัวประกอบออกไขกอนอลบนตัวประกอบ A_6

ตัวแปรย่อย	แบบสอบความถนัด	ค่านำนักตัวประกอบ
10	เชิงคณิตศาสตร์	.33
2	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.68
8	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.39
23	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.34
8	เชิงความสัมพันธ์คานรูปราง	.37
$\sum h^2$		.9757

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_6 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจำนวน 5 ข้อ จากแบบสอบย่อยทั้ง 3 ฉบับ คำนำนักตัวประกอบตั้งแต่ .33 ถึง .68 ทั้งในทิศทางบวกและลบ ข้อสอบที่มีค่านำนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 2 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และเรียงลงตามลำดับของค่านำนักตัวประกอบ ได้แก่ข้อ 8 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ ข้อ 8 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปราง ข้อ 23 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งมีค่านำนักตัวประกอบในทิศทางลบ และข้อ 10 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ มีค่านำนักตัวประกอบน้อยที่สุดคือ .33 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบทั้ง 5 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9757

ตารางที่ 12 นำหนักตัวประกอบอโรคอนอลบนตัวประกอบ A₂₂

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
5	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.40
28	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.46
29	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.48
30	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.59
Σh^2		.9501

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A₂₂ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 4 ข้อ จากแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .40 ถึง .59 ในทิศทางบวก ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 30 เท่ากับ .59 และเรียงลงตามลำดับค่านำหนักตัวประกอบ ได้แก่ข้อ 29, 28 และ ข้อ 5 มีค่านำหนักตัวประกอบต่ำสุดคือ .40 ค่ารวมคอมพิวเตอร์ (Σh^2) ของข้อสอบ 4 ข้อนำหนักตัวประกอบนี้เท่ากับ .9501

ตารางที่ 13 นำหนักตัวประกอบอโรคอนอล บนตัวประกอบ A₁₄

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
10	เชิงคณิตศาสตร์	.32
5	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.43
6	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.73
13	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.33
Σh^2		.9291

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A₁₄ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 4 ข้อ มีค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .32 ถึง 73 ในทิศทางบวก ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบสูงสุดได้แก่ ข้อ 6 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์เท่ากับ .73 และเรียงลงตามลำดับค่านำหนักตัวประกอบ ได้แก่ข้อ 5, 13 จากแบบสอบถาม

ความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 10 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ มีค่าน้ำหนักตัวประกอบน้อยที่สุดคือ .32 คำนวณรวมคอมมิวนาเลที ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 4 ข้อบนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9291

ตารางที่ 14 น้ำหนักตัวประกอบอโวกอนอลบนตัวประกอบ A₈

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่าน้ำหนักตัวประกอบ
10	เชิงคณิตศาสตร์	.35
3	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.30
3	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.49
5	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.68
$\sum h^2$		.9150

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ตัวประกอบ A₈ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกัน 4 ข้อ จากแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ ค่าน้ำหนักตัวประกอบ ตั้งแต่ .30 ถึง .68 ทั้งในทิศทางบวกและลบ ข้อสอบที่มีค่าน้ำหนักตัวประกอบสูงสุดคือ ข้อ 5 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง มีค่าเท่ากับ .68 และเรียงลงตามลำดับค่าน้ำหนักตัวประกอบ ได้แก่ ข้อ 3 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง มีค่าน้ำหนักตัวประกอบในทิศทางลบ ข้อ 10 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ และข้อ 3 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าน้ำหนักตัวประกอบต่ำสุดเท่ากับ .30 คำนวณรวมคอมมิวนาเลที ($\sum h^2$) ของข้อสอบทั้ง 4 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9150

ตารางที่ 15 น้ำหนักตัวประกอบอโวกอนอลบนตัวประกอบ A₃

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่าน้ำหนักตัวประกอบ
21	เชิงคณิตศาสตร์	-.72
23	เชิงคณิตศาสตร์	-.60
6	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	-.73
$\sum h^2$		1.4113

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_3 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 3 ข้อ จากแบบสอบถามย่อย 2 ฉบับ คำนำน้หนักตัวประกอบตั้งแต่ .60 ถึง .73 ในทิศทางลบ ข้อสอบที่มีค่าน้ำหนักตัวประกอบสูงสุดคือ ข้อ 6 จากแบบสอบถามย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปรางเท่ากับ .73 รองลงไปคือข้อ 21 จากแบบสอบถามย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์เท่ากับ .72 และข้อ 23 จากแบบสอบถามย่อยเชิงคณิตศาสตร์ มีค่าน้ำหนักตัวประกอบต่ำสุดคือ .60 ค่าผลรวมคอมพิวเตอร์ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3 ขอนี้เท่ากับ 1.4113

ตารางที่ 16 น้ำหนักตัวประกอบออโรคอนอลบนตัวประกอบ A_7

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่าน้ำหนักตัวประกอบ
9	เชิงความสัมพันธ์คานรูปราง	.47
11	เชิงความสัมพันธ์คานรูปราง	.54
18	เชิงความสัมพันธ์คานรูปราง	.75
$\sum h^2$		1.0750

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_7 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 3 ข้อ จากแบบสอบถามย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปราง มีค่าน้ำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .47 ถึง .75 ข้อสอบที่มีค่าน้ำหนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 18 เท่ากับ .75 รองลงไปคือข้อ 11 เท่ากับ .54 ข้อสอบที่มีค่าน้ำหนักตัวประกอบน้อยที่สุดคือข้อ 9 เท่ากับ .47 ค่าผลรวมคอมพิวเตอร์ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3 ขอนี้เท่ากับ 1.0750

ตารางที่ 17 น้ำหนักตัวประกอบออโรคอนอลบนตัวประกอบ A_{12}

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่าน้ำหนักตัวประกอบ
20	เชิงคณิตศาสตร์	.62
22	เชิงคณิตศาสตร์	.58
1	เชิงความสัมพันธ์คานรูปราง	.45
$\sum h^2$		.9233

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_{12} ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 3 ข้อ จากแบบสอบย่อย 2 ฉบับ คำนวณหักรากตัวประกอบตั้งแต่ .45 ถึง .62 ในทิศทางบวกและลบ ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 20 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ เท่ากับ .62 ในทิศทางลบ รองลงมาคือข้อ 22 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ มีค่านำหนักตัวประกอบเท่ากับ .58 ในทิศทางลบ และข้อ 1 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง มีค่านำหนักตัวประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ .45 ในทิศทางบวก ค่ารวมคอมมิวนาลิตี้ (Σh^2) ของข้อสอบ 3 ขอบนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9233

ตารางที่ 18 นำหนักตัวประกอบข้อใดก่อนลดบนตัวประกอบ A_{11}

ตัวแปรย่อย	แบบสอบความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
4	เชิงคณิตศาสตร์	- .83
3	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	- .35
9	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	- .31
Σh^2		.9075

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A_{11} ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 3 ข้อ จากแบบสอบย่อยทั้ง 3 ฉบับ คำนวณหักรากตัวประกอบตั้งแต่ .31 ถึง .83 ในทิศทางลบ ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบมากที่สุดคือ ข้อ 4 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ เท่ากับ .83 รองลงมาคือข้อ 3 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ เท่ากับ .35 และต่ำที่สุดคือ ข้อ 9 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง เท่ากับ .31 ค่ารวมคอมมิวนาลิตี้ (Σh^2) ของข้อสอบทั้ง 3 ขอบนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9075

ตารางที่ 19 นำหนักตัวประกอบอโรคอนอลบนตัวประกอบ A₁₆

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
28	เชิงคณิตศาสตร์	.35
13	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.37
19	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.75
Σh^2		.8219

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A₁₆ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 3 ข้อ จากแบบสอบถาม 2 ฉบับ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .35 ถึง .75 ในทิศทางบวก ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบสูงสุดคือ ข้อ 19 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ เท่ากับ .75 รองลงมาคือข้อ 13 จากแบบสอบถามฉบับเดียวกัน เท่ากับ .37 และต่ำสุดคือ ข้อ 28 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์เท่ากับ .35 ค่าผลรวมคอมมิวนาติตี้ (Σh^2) ของข้อสอบ 3 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ .8219

ตารางที่ 20 นำหนักตัวประกอบอโรคอนอลบนตัวประกอบ A₂₁

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
19	เชิงคณิตศาสตร์	.30
12	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.72
22	เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์	.40
Σh^2		.7684

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A₂₁ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกัน 3 ข้อ จากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .30 ถึง .72 ทั้งในทิศทางบวกและลบ ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบสูงสุดคือ ข้อ 12 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรมศาสตร์ เท่ากับ .72 ในทิศทางลบ รองลงมาคือข้อ 22 จากแบบสอบถามฉบับเดียวกัน เท่ากับ .40 ในทิศทางลบ และค่าต่ำสุดคือ ข้อ 19 จากแบบสอบถามความถนัดเชิง

คณิตศาสตร์ เท่ากับ .30 ในทิศทางบวก ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3
ขอบนตัวประกอบนี้เท่ากับ .7684

ตารางที่ 2๓ นำหนักตัวประกอบอโวกอนอลบนตัวประกอบ A₂₃

ตัวแปรย่อย	แบบสอบถามความถนัด	ค่านำหนักตัวประกอบ
9	เชิงคณิตศาสตร์	.75
17	เชิงคณิตศาสตร์	.31
8	เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง	.33
$\sum h^2$		.7675

จากตารางที่ 2๓ จะเห็นได้ว่าตัวประกอบ A₂₃ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะรวมกันจำนวน 3 ข้อ จากแบบสอบถาม 2 ฉบับ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .31 ถึง .75 ในทิศทางบวกและลบ ข้อสอบที่มีค่านำหนักตัวประกอบสูงสุดได้แก่ข้อ 9 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์เท่ากับ .75 ในทิศทางลบ รองลงมาคือ ข้อ 8 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่างเท่ากับ .33 ในทิศทางบวก และต่ำสุดได้แก่ข้อ 17 จากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์เท่ากับ .31 ในทิศทางลบ ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3 ขอบนตัวประกอบนี้เท่ากับ .7675

สรุปผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 ดังนี้

1. ลักษณะของคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 มีการกระจายเป็นรูปประฆังคู่ (Bimodal Distribution) สำหรับแบบสอบถามแต่ละฉบับนั้น การกระจายของคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ โกลการแจกแจงปกติ ซึ่งแสดงว่าผู้สอบส่วนใหญ่ได้คะแนนในระดับปานกลาง และจำนวนผู้สอบได้คะแนนสูงและคะแนนต่ำได้สัดส่วนกัน ส่วนแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และแบบสอบถามความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่างมีการกระจายของคะแนนเบี่ยงไปทางซ้าย ซึ่งแสดงว่าข้อสอบของแบบสอบถามสองฉบับนี้ค่อนข้างง่ายสำหรับบุคคลที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์

2. ผลการวิเคราะห์ข้อ (Items) ของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม φόρμη 2517 ประกอบด้วยข้อสอบทั้งสิ้น 90 ข้อ ข้อสอบที่มีความยากและอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่เหมาะสม คือความยากระหว่าง .100 ถึง .800 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .200 ขึ้นไป มีทั้งสิ้น 48 ข้อ คือ ข้อสอบจากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 9, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 และ 30 ข้อสอบจากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 19 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 5, 6, 8, 12, 13, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 และ 30 และข้อสอบจากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปร่าง จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 6, 7, 8, 9, 18, 21, 24, 25, 26, 28, 29 และ 30 นอกจากนี้เป็นข้อสอบที่อยู่นอกเกณฑ์ความยากและอำนาจจำแนกที่เหมาะสม จำนวน 42 ข้อ ซึ่งควรจะแก้ไขปรับปรุง

ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูงกว่า .500 และมีความยากระหว่าง .100 ถึง .800 มีจำนวน 4 ข้อ ซึ่งเหมาะที่จะใช้เป็นข้อสอบคัดเลือกอย่างยิ่ง ได้แก่ ข้อ 25, 26, 27 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 29 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปร่าง

3. ผลการวิเคราะห์ตัวเลือก (Options) ของข้อสอบจากแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม φόρμη 2517 มีตัวเลือกจำนวน 90 ตัว และตัวลวง (ไม่รวมตัวเว้น) 270 ตัว ปรากฏผลดังนี้

3.1 มีตัวเลือกที่คี่จำนวน 88 ตัว เป็นตัวเลือกที่คนในกลุ่มสูงเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มต่ำ และมีตัวเลือกที่ไม่คี่จำนวน 2 ตัว ซึ่งควรจะแก้ไข คือ ข้อ 1(ก) จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 19(ง) จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปร่าง เป็นตัวเลือกที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง

3.2 ตัวลวงที่มี 170 ตัว เป็นตัวลวงที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบมากกว่าคนในกลุ่มสูง และตัวลวงที่ไม่คี่ 100 ตัว เป็นตัวลวงที่คนในกลุ่มต่ำเลือกตอบเท่ากับหรือน้อยกว่าคนในกลุ่มสูง และตัวลวงบางตัวไม่มีผู้ใดเลือกตอบเลย เป็นตัวลวงจากแบบสอบความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ 55 ตัว ได้แก่ ข้อ 1(ก,ข), 2(ก), 3(ก,ง), 4(ก), 5(ข), 6(ก), 7(ข,ค), 8(ค,ง), 9(ก), 10(ข), 11(ค,ง), 12(ก), 13(ง), 14(ค), 15(ข,ง),

16(ก,ง), 17(ข,ง), 18(ก), 19(ข,ง), 20(ก,ข), 21(ก,ข,ค), 22(ข,ค,ง), 23(ก,ข), 24(ข,ค), 25(ข,ง), 26(ก,ค), 27(ก,ข,ง), 28(ก,ค), 29(ข,ค,ง), 30(ก,ข,ค) ตัวอย่างจากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 25 ตัวอย่าง ข้อ 1(ข), 2(ง), 3(ง), 7(ก), 10(ก,ข), 11(ก), 14(ก,ง), 16(ค), 17(ก), 21(ง), 22(ง), 23(ค), 24(ค), 26(ก,ง), 27(ก), 28(ก,ค), 29(ก,ข,ง), 30(ข,ง) และตัวอย่างจากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง จำนวน 20 ตัวอย่าง ข้อ 2(ข), 3(ข,ค), 4(ข), 8(ข,ค), 9(ก,ง), 10(ค), 12(ก,ข), 13(ง), 14(ก), 15(ก,ง), 16(ข,ง), 18(ข), 19(ก,ข) ตัวอย่างเหล่านี้ควรจะได้รับแก้ไขปรับปรุงต่อไป

4. ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 ปรากฏผลดังนี้

ค่าความเที่ยงของแบบสอบรวมและแบบสอบย่อย 3 ฉบับ คำนวณจากสูตรคูเคอร์ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายในของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 เท่ากับ .741 ส่วนแบบสอบย่อยนั้น ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง มีค่าสูงสุดคือ .649 และลดลงมาตามลำดับคือ แบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ เท่ากับ .632 และแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์เท่ากับ .552

ค่าความตรงภายในของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 คำนวณจากสหสัมพันธ์ของส่วนย่อยกับส่วนรวม ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงภายในของแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่างและเชิงคณิตศาสตร์ เท่ากับ .762, .688 และ .679 ตามลำดับ ส่วนค่าความตรงเชิงทำนายคำนวณจากสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบกับคะแนนเฉลี่ยของภาคต้น ปีการศึกษา 2517 ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงทำนายของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรม พอร์ม 2517 เท่ากับ .260 มีนัยสำคัญที่ .01 ส่วนแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง และเชิงคณิตศาสตร์ เท่ากับ .212, .182 และ .130 ตามลำดับ ค่าความตรงเชิงทำนายทุกค่ามีนัยสำคัญที่ .01 แสดงว่าความถนัดรวมเชิงวิศวกรรม

ความถนัดย่อยเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ เชิงความสัมพันธ์คานารูปราง และเชิงคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันจริงกับผลสัมฤทธิ์ โดยมีโอกาสคลาดเคลื่อนไป 1% ของการวิจัยทั้งหมด

*5. ผลการวิเคราะห์ตัวประกอบ จากข้อสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 60 ข้อ ใ้คานำวิเคราะห์ตัวประกอบโดย Principal Factor Method และหมุนแกนตัวประกอบแบบออร์ทอกอนอล (Orthogonal Rotation) โดยวิธี The Kaiser Varimax Rotation ได้ตัวประกอบทั้งสิ้น 23 ตัว และเมื่อพิจารณาตัวประกอบตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ มีค่านำหนักตัวประกอบมากกว่า .300 และประกอบด้วยตัวแปรเกินกว่า 3 ตัวขึ้นไปได้ตัวประกอบทั้งสิ้น 14 ตัว คือ

ตัวประกอบ A_2 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบถามความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปราง จำนวน 9 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .47 ถึง .77 ในทิศทางบวก ลำดับข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 28, 27, 25, 23, 24, 26, 22, 21 และ 29 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ซึ่งเป็นค่าผลรวมของกำลังสองของน้ำหนักตัวประกอบทั้ง 9 ตัว บนตัวประกอบนี้เท่ากับ 3.9132

ตัวประกอบ A_1 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบถามความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 7 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .30 ถึง .72 ในทิศทางลบ ลำดับข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อยดังนี้ ข้อ 27, 24, 25, 26, 28, 23 และ 29 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 7 ข้อบนตัวประกอบนี้เท่ากับ 2.0569

ตัวประกอบ A_4 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ จำนวน 6 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .44 ถึง .67 ในทิศทางลบ ลำดับข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 26, 27, 25, 28, 30 และ 24 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 6 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ 1.8133

ตัวประกอบ A_6 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับจำนวน 5 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .33 ถึง .68 ในทิศทางบวกและลบ ลำดับข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อยดังนี้ ข้อ 2 จากแบบสอบถามความถนัด

เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ในทิศทางบวก ข้อ 8 จากแบบสอบย่อยฉบับเดียวกันใน
ทิศทางบวก ข้อ 8 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปรางในทิศทางบวก
ข้อ 23 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ในทิศทางลบ และข้อ
10 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ ในทิศทางบวก ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี
($\sum h^2$) ของข้อสอบ 5 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9757

ตัวประกอบ A_{22} ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อยความ
ถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 4 ข้อ คำนำนหนักตัวประกอบตั้งแต่ .40
ถึง .59 ในทิศทางบวก ลำดับข้อตามค่านำนหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อย ดังนี้
ข้อ 30, 29, 28 และ 5 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 4 ข้อ บนตัว
ประกอบนี้เท่ากับ .9501

ตัวประกอบ A_{14} ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย 2 ฉบับ
จำนวน 4 ข้อ คำนำนหนักตัวประกอบตั้งแต่ .32 ถึง .73 ในทิศทางบวก ลำดับข้อตาม
คำนำนหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 6, 5, 13 จากแบบสอบย่อย
ความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 10 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิง
คณิตศาสตร์ ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 4 ข้อบนตัวประกอบนี้ เท่ากับ
.9291

ตัวประกอบ A_8 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อยทั้ง 3
ฉบับ จำนวน 4 ข้อ คำนำนหนักตัวประกอบตั้งแต่ .30 ถึง .68 ในทิศทางบวกและลบ
ลำดับข้อตามคำนำนหนักตัวประกอบจากมากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 5, 3 จากแบบ
สอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานารูปราง ข้อ 10 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิง
คณิตศาสตร์ และข้อ 3 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์
ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 4 ข้อ บนตัวประกอบนี้ เท่ากับ .9150

ตัวประกอบ A_3 ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย
2 ฉบับ จำนวน 3 ข้อ คำนำนหนักตัวประกอบตั้งแต่ .60 ถึง .73 ในทิศทางลบ

ลำดับข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากคามากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 6 จากแบบสอบย่อย
ความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปร่าง ข้อ 21, 23 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิง
คณิตศาสตร์ ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ (Σh^2) ของข้อสอบ 3 ขอบนตัวประกอบนี้เท่ากับ
1.4113

ตัวประกอบ A₇ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อยความ
ถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปร่าง จำนวน 3 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .47 ถึง .75
ในทิศทางบวก ลำดับข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากคามากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 18,
11 และ 9 ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ (Σh^2) ของข้อสอบ 3 ข้อ บนตัวประกอบนี้เท่ากับ
1.0750

ตัวประกอบ A₁₂ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย 2 ฉบับ
จำนวน 3 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .45 ถึง .62 ในทิศทางบวกและลบ ลำดับ
ข้อตามค่านำหนักตัวประกอบจากคามากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 20, 22 จากแบบสอบย่อย
ความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ในทิศทางลบ และข้อ 1 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์
คานรูปร่าง ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ (Σh^2) ของข้อสอบ 3 ข้อ บนตัวประกอบนี้ เท่ากับ
.9233

ตัวประกอบ A₁₁ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย 3 ฉบับ
จำนวน 3 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบตั้งแต่ .31 ถึง .83 ในทิศทางลบ ลำดับข้อตามค
นำหนักตัวประกอบจากคามากไปหาค่าน้อยดังนี้ ข้อ 4 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิต-
ศาสตร์ ข้อ 3 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และข้อ 9
จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปร่าง ค่าผลรวมคอมมิวนาลิตี้ (Σh^2)
ของข้อสอบ 3 ขอบนตัวประกอบนี้เท่ากับ .9075

ตัวประกอบ A₁₆ ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย 2 ฉบับ
จำนวน 3 ข้อ ค่านำหนักตัวประกอบ ตั้งแต่ .35 ถึง .75 ในทิศทางบวก ลำดับข้อตามค
นำหนักตัวประกอบจากคามากไปหาค่าน้อย ดังนี้ ข้อ 19, 13 จากแบบสอบย่อยความถนัด

เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ และขอ 28 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์
ค่าผลรวมคอมมิวนาไลตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3 ขอบนตัวประกอบนี้ เท่ากับ .8219

ตัวประกอบ A_{21} ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย 2 ฉบับ
จำนวน 3 ข้อ คำนำนั้กตัวประกอบตั้งแต่ .30 ถึง 72 ในทิศทางบวกและลบ ลำดับข้อ
ตามคำนำนั้กตัวประกอบจากมากไปหาคำน้อย ดังนี้ ข้อ 12, 22 จากแบบสอบย่อยความ
ถนัดเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ ในทิศทางลบ และขอ 19 จากแบบสอบย่อยความถนัด
เชิงคณิตศาสตร์ในทิศทางบวก ค่าผลรวมคอมมิวนาไลตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3 ขอบนตัว
ประกอบนี้ เท่ากับ .7684

ตัวประกอบ A_{23} ประกอบด้วยข้อสอบที่มีลักษณะร่วมกันจากแบบสอบย่อย 2 ฉบับ
จำนวน 3 ข้อ คำนำนั้กตัวประกอบตั้งแต่ .31 ถึง .75 ในทิศทางบวกและลบ ลำดับ
ข้อตามคำนำนั้กตัวประกอบจากมากไปหาคำน้อย ดังนี้ ข้อ 9 จากแบบสอบย่อยความถนัด
เชิงคณิตศาสตร์ในทิศทางลบ ข้อ 8 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงความสัมพันธ์คานรูปร่าง
ในทิศทางบวก และขอ 17 จากแบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ ในทิศทางลบ ค่า
ผลรวมคอมมิวนาไลตี้ ($\sum h^2$) ของข้อสอบ 3 ขอบนตัวประกอบนี้ เท่ากับ .7675

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย